

Diari Oficial
del
Consell General

Núm. 11/1995 - 30 pàgines
Sessió Ordinària del dia 21 de novembre de 1995

El dia 21 de novembre de 1995, dimarts, es reuneix a la Casa de la Vall el M.I. Consell General, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i d'acord amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 43/1995 i que ha estat modificat durant la sessió restant com segueix:

1- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta de ratificació de la Convenció cultural europea.

2- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta de ratificació del Conveni europeu dels drets humans i les llibertats fonamentals i proposta de reserves i declaracions a formular pel Principat d'Andorra al Conveni per a la protecció dels drets humans i les llibertats de data 4 de novembre de 1950.

3- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta de ratificació del Protocol addicional número 6 al Conveni dels drets humans i les llibertats fonamentals referent a l'abolició de la pena de mort.

4- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta de ratificació del Protocol número 11 a la Convenció de salvaguarda dels drets humans i les llibertats fonamentals, per a la reestructuració del mecanisme de control que estableix la convenció.

5- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'adhesió del Principat d'Andorra al Conveni de la postal·la de l'Haia, de data 5 d'octubre de 1961.

6- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'adhesió del Principat d'Andorra a l'Organització per a la Seguretat i Cooperació Europea.

7- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta de ratificació de la Convenció relativa als drets de l'infant, adoptada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 20 de novembre de 1989.

8- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'adhesió del Principat d'Andorra al Tractat de no proliferació d'armes nuclears.

9- Debat i votació de la moció presentada pel M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, en representació del Grup Parlamentari Nova Democràcia, per escrit de data 6 d'octubre de 1995.

10- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord relativa a la formalització d'un doble conflicte de competències davant el Tribunal Constitucional.

11- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta de declaració referent al conflicte serbo-bosnià.

12- Preguntes al Govern.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M.I. Srs. Josep Dalleres Codina i Miquel Aleix Areny, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

-M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell

-M.I. Sr. Antoni Martí Petit

-M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora

-M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron

-M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons

-M.I. Sr. Enric Pujal Areny

-M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté

-M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca

-M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa

-M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé

-M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona

-M.I. Sr. Jordi Torres Alís

-M.I. Sr. Joan Travesset Grau

-M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
-M.I. Sr. Miquel Aleix Areny
-M.I. Sr. Josep Areny Fité
-M.I. Sr. Modest Baró Moles
-M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà
-M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
-M.I. Sr. Antoni Calvó Casal
-M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano
-M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert
-M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet
-M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos
-M.I. Sr. Josep Dalleres Codina
-M.I. Sr. Simó Duró Coma
-M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols

El M.I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del M.I. Sr. Pere Moles Aristot.

Hi és també present el M.I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M.I. Srs. Manuel Mas Ribó, Ministre de Relacions Exteriors; Joan Tomàs Roca, Ministre d'Economia; Lluís Montanya Tarrés, Ministre d'Ordenament Territorial; Pere Canturri Montanya, Ministre d'Afers Socials i Cultura, i Carme Sala Sansa, Ministra d'Educació, Joventut i Esports.

Assisteix també a la sessió el Sr. Carles Santacreu Coma, Secretari General del Consell General.

(La Sra. Maria Rosa Ferrer, Secretària de Sindicatura, procedeix a donar lectura de l'ordre del dia)

(Són les 16h15)

El M.I. Sr. Síndic General:

Aquest ordre del dia es veurà incrementat per un punt complementari que és una pregunta al Govern adreçada per procediment d'urgència per l'Agrupament Nacional Democràtic.

(Es procedeix a distribuir una còpia de la pregunta a tots els membres de la Cambra)

Passem, doncs, al primer punt de l'ordre del dia:

1- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta de ratificació de la Convenció cultural europea.

Proposta publicada al Butlletí del Consell General núm. 36/1995.

No s'ha presentat cap esmena al text.

El Govern vol la paraula? No?...

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Josep Areny.

El M.I. Sr. Josep Areny:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

L'Agrupament Canillo-Massana vol dir, molt breument, que per al desenvolupament d'una política cultural oberta tant dins del territori andorrà com fora de les nostres fronteres votarem, doncs, a favor de la ratificació de la Convenció cultural europea.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per la Coalició Nacional Andorrana: Sr. Enric Pujal.

El M.I. Sr. Enric Pujal:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Sr. Síndic, la Coalició Nacional Andorrana té una intervenció, però, que es basa en els quatre primers punts de l'ordre del dia, si creu convenient que la fem ara o al finalitzar el quart punt?...

El M.I. Sr. Síndic General:

Vós mateix... en principi la intenció és proposar de tractar en bloc els tres punts següents de l'ordre del dia, si voleu fer la intervenció a posteriori...

El M.I. Sr. Enric Pujal:

D'acord, ho faré posteriorment.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Nova Democràcia? No hi ha intervenció.

Pel Grup Lliberal? No hi ha intervenció.

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Ladislau Baró.

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Bé, únicament per dir que l'Agrupament Nacional Democràtic votarà favorablement la Proposta de ratificació de la Convenció cultural europea. De fet, aquest document ja va ser signat per l'anterior Govern l'any

passat juntament amb el Conveni dels drets humans i el Protocol núm. 11. Entenem que és un conveni que aporta plantejaments força interessants de cara a una política d'acció comuna pel que fa al desenvolupament de la cultura europea, en l'àmbit sobretot o especialment de la història, de l'estudi de les llengües i de l'estudi de la civilització. És un impuls important de cara a impulsar el que és la civilització i la cultura general europea, el patrimoni cultural comú com també es posa èmfasi -i això ens interessa a nosaltres- en els diferents patrimonis particulars de les diferents societats i de les diferents cultures que formen part d'Europa. Per tant, és una aposta clara i decidida pel diàleg cultural i és amb gran satisfacció que hi donarem el nostre recolzament.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pels consellers no adscrits: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

El nostre vot també serà favorable a la ratificació d'aquesta Convenció cultural europea i també pel que ja s'ha assenyalat aquí, és a dir, nosaltres entenem que aquesta convenció conté punts que són beneficiosos per a Andorra com són: la salvaguarda del patrimoni, el foment de les llengües, de la història, de les institucions pròpies i dels altres països i també la circulació i l'intercanvi de persones i objectes de valor cultural. Això permet que Andorra es mogui en un àmbit -no a part d'Europa- plenament integrada en la circulació cultural i creiem que és un motiu prou important com perquè nosaltres ens decidim a votar favorablement la ratificació d'aquesta convenció.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Vistes les intervencions proposo, doncs, l'aprovació del text per unanimitat de la Cambra.

Resta, doncs, aprovat per unanimitat el text.

Proposo de procedir al debat conjunt dels tres punts següents (2,3 i 4) de l'ordre del dia, vist que van íntimament relacionats. Són els següents:

2- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta de ratificació del Conveni europeu dels drets humans i les llibertats fonamentals i proposta de reserves i declaracions a formular pel Principat d'Andorra al Conveni per a la protecció dels drets humans i les llibertats de data 4 de novembre de 1950.

Proposta publicada al Butlletí del Consell General núm. 36/1995.

3- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta de ratificació del Protocol addicional número 6 al Conveni dels drets humans i les llibertats fonamentals referent a l'abolició de la pena de mort.

Proposta publicada al Butlletí del Consell General núm. 36/1995.

4- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta de ratificació del Protocol número 11 a la Convenció de salvaguarda dels drets humans i les llibertats fonamentals, per a la reestructuració del mecanisme de control que estableix la convenció.

Proposta publicada també al Butlletí del Consell General núm. 36/1995.

No s'ha presentat cap esmena a les diferents propostes.

Proposo de procedir al debat conjunt.

El Govern vol la paraula?

Sr. Manuel Mas, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Manuel Mas:

Gràcies, Sr. Síndic.

A nivell d'explicació al Consell General del perquè es formulen aquestes propostes. Unicament explicar -com acaba de dir el Sr. Baró ara fa un moment- que en el moment de l'adhesió d'Andorra al Consell d'Europa l'any passat ja es va signar el Conveni europeu dels drets humans i el Protocol núm. 11. Nosaltres hi hem afegit el Protocol núm. 6 d'abolició de la pena de mort.

La proposta que formula el Govern, pel que fa a la Proposta de ratificació del Conveni europeu de drets

humans, la fa amb unes reserves que -com vostres senyories podran comprovar- mostren que l'objectiu principal d'aquesta proposta -i jo diria que gairebé l'únic- és l'adaptació de la nostra Constitució als textos que preveu aquest Conveni europeu. D'aquesta manera hi ha unes reserves de caràcter tècnic, després se'n formulen unes altres pel que fa a la comissió i al tribunal on es formula un termini pel que fa a la jurisdicció d'aquests òrgans a Andorra. En aquest sentit, no s'ha fet altra cosa que el que han fet la majoria dels països que s'han adherit a aquest protocol fixant un termini, i aquest després es va prorrogant de forma automàtica. Per altra part, s'ha de tenir en compte que el Protocol núm. 11 no fa altra cosa que intentar unificar els dos òrgans, de manera que, per tant, avui dia la competència i jurisdicció tant de la comissió com del tribunal està en via d'anar desapareixent progressivament fins a arribar al tribunal unificat.

Fent referència al Protocol núm. 6 respecte a l'abolició de la pena de mort, la motivació és simple: la nostra Constitució prohibeix la pena de mort; per tant, no fem res més que aplicar la Constitució i adherir-nos a aquest protocol.

De moment, Sr. Síndic, res més.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Abans de passar la paraula als diferents grups parlamentaris permeteu-me procedir a dues correccions que cal efectuar en el text publicat:

A l'article 50 de la convenció, on diu: "si és precedent" ha de dir "si és procedent".

A l'article 41 del Protocol núm. 11, on diu: "Si el tribunal declara que no hi ha hagut cap violació de la convenció..." ha de dir "Si el tribunal declara que hi ha hagut violació de la convenció..."

D'acord, Sr. Mas?

(El Sr. Manuel Mas assenteix)

Doncs, éssent el text corregit passem al debat.

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Josep Areny.

El M.I. Sr. Josep Areny:

Gràcies, Sr. Síndic.

La nostra Constitució és garant dels drets humans i, en conseqüència, protegeix el dret a la vida, a la llibertat i la seguretat, i prohibeix totes aquelles conductes que vagin en detriment de la personalitat. La instauració del principi de legalitat, de la presumpció d'innocència,

del dret a la intimitat ja s'havia realitzat inclús abans de la present època constitucional.

El nostre Estat pot formalitzar la seva adhesió a la Convenció dels drets humans ja que precisament és la voluntat programàtica de la nostra Constitució la que fa que les aspiracions com a Estat coincideixin plenament amb els punts de la convenció examinada.

I no ens representarà cap obstacle que els compromisos adquirits siguin assegurats pels organismes que la convenció estableix, de fet, un de sol, el Tribunal Europeu dels Drets Humans, a la vista del Protocol núm. 11 al qual més tard ens referirem.

És també convenient ratificar el Protocol núm. 6 referent a l'abolició de la pena de mort. Fa ja molts decennis que el nostre país no té pena de mort. Des de fa molts anys no s'ha pronunciat cap pena de mort ni per delictes comuns ni per delictes polítics ni per delictes contra l'Estat o les seves institucions. El nostre Codi penal no conté aquesta pena i ja abans havia estat abolida.

Creiem que un Estat democràtic i civilitzat, en ple segle XX, ha de tenir altres mitjans per permetre que la convivència social s'encamini de manera pacífica i adequada, sense tenir penjant sobre el ciutadà l'espasa de Dàmocles que significa la pena de mort.

Som, certament, un estat on no hi ha exèrcit ni tampoc uns mitjans coercitius i de control com poden existir en altres estats. Però aquest fet no ens ha impedit mai tenir una societat pacífica, sense conflictes importants i mai ha estat amenaçada la seguretat interior com per necessitar l'argument de l'existència d'una pena de mort.

Existeixen altres vies, altres mitjans, que fins ara hem sabut utilitzar per prevenir situacions que només puguin ser resoltes amb la pena capital.

És per això que cal ratificar el conveni perquè la pena capital pugui ser abolida a tot arreu.

Perquè existeixi un control efectiu en tots els estats signataris de la Convenció dels drets humans és necessari que existeixi un organisme a les decisions del qual els estats voluntàriament se sotmetin. La comissió i el tribunal a què la convenció fa referència queden substituïts per mitjà del present protocol, per un tribunal permanent que vetllarà pel compliment de la convenció i que interpretarà i aplicarà la convenció i els seus protocols, i resoldrà els conflictes que se li dirigeixin.

Les seves decisions seran acatades pels estats membres signataris de la convenció i els protocols. Per les mateixes raons ja argumentades, el nostre estat no ha de tenir cap inconvenient en la signatura del present

protocol, i més si tenim present que també tindrem un jutge andorrà en el mateix tribunal.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per la Coalició Nacional Andorrana: Sr. Enric Pujal.

El M.I. Sr. Enric Pujal:

Gràcies, Sr. Síndic.

Pel que fa a la ratificació de la Convenció cultural europea -que ja s'ha debatut i aprovat per unanimitat- a la ratificació del Conveni europeu dels drets humans i de les llibertats fonamentals, a la ratificació del Protocol núm. 11 i a la ratificació al Protocol núm. 6, la proposta que ha estat presentada pel Govern i que avui examinem és una conseqüència lògica i necessària de l'ingrés d'Andorra al Consell d'Europa.

En efecte, com a membre d'aquesta organització internacional, Andorra ha d'assumir les seves obligacions i, com és el cas dels convenis i protocols que avui analitzem, ha d'integrar-les al seu ordenament. En aquest moment, pensem que és important, no obstant, destacar que ja a l'any 1978, quan aquesta Assemblea aprovava la Memòria de la reforma institucional, ja va declarar l'acceptació dels principis de la Declaració universal dels drets humans, proclamada per l'Assemblea general de les Nacions Unides el 10 de desembre de 1948.

Andorra ha demostrat al llarg de la seva història ésser una comunitat respectuosa amb les persones i les idees. Tot i el procés de modernització iniciat amb l'aprovació de la Constitució, és ben evident que el tarannà i la tradició del nostre estat i la seva població ha estat sempre al costat de la llibertat, la democràcia i la dignitat de la persona. Per això, entenem que cal aprovar les propostes de ratificació formulades pel Govern amb plena i total responsabilitat i amb la confiança i la seguretat que a Andorra s'han respectat, es respecten i es respectaran els drets humans, les llibertats fonamentals i la preeminència del dret.

Pel que fa a les reserves proposades, cal assenyalar, en primer lloc, que aquest és un dret de tot estat membre del Consell d'Europa, d'acord amb el contingut del mateix Conveni de la protecció dels drets humans i de les llibertats fonamentals. De fet, la majoria de països membres han formulat les seves reserves. Les que avui ens proposen i al nostre entendre el Consell General ha d'aprovar es refereixen a l'adaptació del text del conveni i dels protocols a la nostra Constitució.

En aquest sentit, s'ha de destacar, per exemple, que les reserves presentades poden constituir una garantia suplementària als drets fonamentals de la persona i les llibertats quan, en la reserva que es formula a l'article 5 del conveni, es delimita el temps de detenció, en el sentit que aquesta, d'acord amb la Constitució nacional, no pot excedir quaranta-vuit hores sense que la persona detinguda sigui posada a disposició judicial.

Pel que fa a la Declaració de la competència de la Comissió Europea dels Drets Humans i del Tribunal Europeu dels Drets Humans, hem de constatar que la reserva de tres anys que es proposa no fa altra cosa que recollir el que, en general, han practicat i practiquen la majoria de tots els estats membres del Consell d'Europa, inclosos França i Espanya. No es tracta de delimitar la competència d'aquests dos òrgans, no es tracta de defugir eventuais actuacions davant els mateixos òrgans, no es tracta d'evitar responsabilitat, sinó que, senzillament, es tracta de seguir el corrent establert amb anterioritat a l'accés d'Andorra al Consell d'Europa i donar un període determinat al reconeixement de la comissió i del tribunal. Per altra part, s'ha de constatar que, en tots els casos, els períodes pels quals s'ha fixat la competència s'han anat prorrogant de manera automàtica, com, segur, serà el nostre cas.

Per altra part, el Protocol núm. 11 tracta de la reestructuració del mecanisme de control establert per la convenció, per substituir la comissió i el Tribunal Europeu actual per un tribunal permanent nou, segons s'expressa perfectament en la seva exposició de motius, de manera que el període fixat en les reserves per la competència de la comissió i la jurisdicció del tribunal és més que raonable, tenint en compte que en el termini de tres anys hauria d'estar adaptada la nova configuració del sistema amb el nou tribunal permanent.

Finalment, s'ha presentat una declaració de caràcter general que té en compte les dimensions territorials i de població del nostre estat. Entenem que aquesta és una mesura de prudència que, en tot cas, sempre pot permetre a Andorra adequar la seva situació peculiar als aspectes de caràcter general derivats de la nostra presència i participació en la Comunitat Europea.

Per aquests motius, Coalició Nacional Andorrana aprova les propostes presentades pel Govern en el Conveni europeu de drets humans i les llibertats fonamentals, amb els seus protocols, i la Convenció cultural europea.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Nova Democràcia: Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

El nostre Grup parlamentari votarà favorablement la ratificació del Conveni europeu dels drets humans i les llibertats fonamentals així com a la ratificació del Protocol addicional núm. 6 i del Protocol núm. 11 destinat a la reestructuració dels mecanismes de control que estableix la convenció. Ho fem amb satisfacció però també ho fem amb una seriosa preocupació.

Preocupació perquè tant les reserves -que tan excel·lentment han estat aquí ara lloades per la Coalició Nacional Andorrana- com les declaracions per formular que ens proposa el Govern, posen en evidència les reticències, la timidesa i les poques ganes amb què el Govern lliberal acull i accepta la jurisdicció del sistema europeu de protecció dels drets humans i de les llibertats fonamentals. Reticències i timidesa que es poden observar en les reserves segona, tercera i quarta -que malgrat el que ens ha dit el Sr. Ministre i respectant òbviament la seva opinió i la dels eminents professors que l'han assessorat- no són tècniques sinó que són ocioses i innecessàries, i volen buscar contradiccions entre la Constitució andorrana i el Conveni europeu allí on no hi ha res més que coincidències.

Les poques ganes surten de les declaracions de reconeixement. Proposar que la Declaració de reconeixement dels organismes de control del respecte per part d'Andorra, dels compromisos contrets amb aquests convenis només sigui per un període de tres anys no prorrogable tàcitament no fa res més que traïr l'escassa voluntat -pensem nosaltres- d'admetre el control jurisdiccional de la Comissió dels Drets de l'Home i del tribunal, i no ens valen aquí els arguments que diuen que d'altres estats ho han fet així; les situacions són diferents i, sobretot, els moments històrics també ho són. Com també ens ha estranyat que el Govern no ens proposi cap reserva o cap declaració a la ratificació del Protocol núm. 11. Per tant, hem de demanar al Govern que tingui present que el Consell General ratifica avui un protocol, aquest Protocol núm. 11 que el seu article 21.3 diu -i llegeixo (està parlant dels jutges): "... durant llur mandat els jutges no poden exercir cap activitat incompatible amb les exigències d'independència, d'imparcialitat o de disponibilitat que requereix una activitat a temps complet. Qualsevol qüestió que es plantegi en l'aplicació d'aquest paràgraf serà resolta pel tribunal." Repeteixo: "... activitat incompatible amb les exigències de disponibilitat que requereix una activitat a temps complet."

En la mesura que el Govern -com he dit- no ens ha proposat reserves ni declaracions que acompanyin aquesta proposta de ratificació no dubto pas que el Govern vetllarà escrupolosament per respectar aquest article en els nomenaments que proposi al Consell d'Europa.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal: Sr. Francesc Cerqueda.

El M.I. Sr. Francesc Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

Jo limitaré la meua intervenció a fer una valoració de les propostes d'esmenes i declaracions per part del Principat d'Andorra en relació amb la presentació del Conveni per a la protecció dels drets humans i les seves llibertats.

Cal dir, en primer lloc, que d'acord amb l'article 5 de la Constitució, la Declaració dels drets humans proclamada per l'Assemblea de les Nacions Unides és vigent avui a Andorra. Considerant que Andorra és membre del Consell d'Europa des del novembre de 1994, havent fet seu i compartint l'objectiu d'aquella institució de realitzar una unió més estreta entre els seus membres per assolir, entre altres, la protecció i el desenvolupament dels drets humans i de les llibertats fonamentals.

És convenient i és un dret que té Andorra en qualitat d'Estat d'Europa, respectuós de la llibertat i de la preeminència del dret per tal d'assegurar la garantia col·lectiva dels drets enunciats en la Declaració universal; doncs, és convenient signar el Conveni per a la protecció d'aquests drets humans i d'aquelles llibertats.

Dit això, l'article 64 del Conveni per a la protecció dels drets i de les llibertats preveu la possibilitat de formular reserves a certes disposicions. Es tracta de fer una reserva sobre una disposició particular del conveni, en la mesura que una llei aleshores en vigor en el seu territori -en aquest cas: Andorra- no estigui conforme amb aquesta disposició.

Per tant, les reserves presentades pel Govern tenen per finalitat l'ajustament del conveni a la Constitució andorrana.

En efecte, la reserva a l'article 5 del conveni queda regulada per l'article 9.2 de la Constitució que aporta -a criteri nostre- una garantia suplementària als drets de la defensa de tota persona del país, ja que delimita estrictament el temps de detenció que no pot excedir

48 hores sense que el detingut sigui posat a la disposició de l'autoritat judicial. Cal fer constar que aquesta reserva l'han fet països com Austria, França i Portugal, entre altres.

El mateix passa amb l'article 7 del Conveni sobre el principi de legalitat i de no retroactivitat de la llei, també contemplat en l'article 9.4 de la Constitució que preveu una assoliment d'una màxima seguretat jurídica respecte al principi de legalitat de les penes i del principi de la no retroactivitat de la llei.

La reserva a l'article 11 del Conveni, sobre llibertat de reunió, llibertat d'associació i creació d'organismes empresarials i sindicals queda també contemplada en els articles 18 i 19 de la Constitució, que són més precisos i, doncs, més fàcils d'interpretar.

Podríem dir la mateixa cosa per a la reserva a l'article 15 contemplada a l'article 42 de la Constitució, sobre l'estat d'alarma, d'emergència i inclús de guerra.

Repeteix que s'ha volgut ajustar el conveni a la Constitució andorrana i no a l'inrevés.

En l'apartat de declaració de reconeixement de la Comissió dels Drets Humans del Tribunal Europeu d'aquests mateixos drets, el Govern proposa un període de tres anys de reconeixement d'aquests drets, com ho han fet d'altres països petits com nosaltres com és Liechtenstein, San Marino, o més grans com Itàlia, Suïssa o Austria.

He de dir que pel que respecta a Espanya i França, han proposat un període de cinc anys.

Finalment, pel que fa a la proposta del Govern de fer una declaració general similar a l'efectuada al seu dia per San Marino en la qual es fa demanda de tenir en compte les dimensions territorials limitades, les qüestions de residència, treball i mesures socials específiques a Andorra, creiem que és una bona cosa i caldria introduir aquestes mocions d'especificitat, de peculiaritats i de fets diferenciats, cada vegada que puguem, sense, però, quedar aïllats de la resta del món.

Per aquesta raó, el Grup Lliberal valora molt positivament les propostes d'esmenes així com les declaracions corresponents i, per tot això, donarà un vot favorable a totes elles.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Ladislau Baró.

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, les propostes de ratificació que estem examinant del Conveni europeu dels drets humans i de les llibertats fonamentals així com els protocols núm. 6 i núm. 11, doncs, tenen al nostre entendre -com ja han expressat també els altres grups- una importància molt rellevant perquè en certa forma incideixen de forma decidida en l'aprofundiment de l'estat de dret a Andorra.

L'Agrupament Nacional Democràtic es felicita ja que avui s'examinen i se sotmeten a votació aquestes propostes de ratificació i, de fet, voldríem remarcar que la nostra formació política sempre ha impulsat, en primer lloc, la presència d'Andorra dins el Consell d'Europa i, en segon lloc, la necessitat de ratificació del present conveni. En aquest sentit, el proppassat dia 11 de maig, l'Agrupament Nacional Democràtic va plantejar al Consell una pregunta i va remarcar la necessitat que es tramités de forma ràpida i de forma urgent aquesta proposta de ratificació.

Dèiem abans que avui el Consell General de les valls d'Andorra està fent un pas important. L'està fent perquè en certa forma dins de la història de les relacions internacionals, el Consell d'Europa, podríem dir que és la primera i és la gairebé única oportunitat important de protecció internacional dels drets humans i, en aquest sentit, l'èmfasi especial cal posar-lo en el Conveni europeu dels drets humans que diríem que és possiblement el gran element que fa que moltes vegades la raó d'estat s'hagi d'inclinar davant dels drets de la persona, davant dels drets de l'individu. Quan algú se sent vulnerat en algun dels seus drets o a nivell individual per l'actuació d'alguna Administració pública pot trobar en aquest organisme europeu, supranacional, una eficaç protecció jurídica. Per tant, el que estem fent avui és amplificar, aprofundir i garantir els drets dels ciutadans d'Andorra, i això és -com hem dit abans- un pas força important. Són al nostre entendre molt importants els articles 25 i 46 de la convenció. El primer planteja la possibilitat als individus de plantejar recursos al tribunal; per tant, és aquest un mecanisme de protecció de l'individu. I l'article 46 és el que ens planteja la necessitat, el fet que Andorra accepta estar sota la jurisdicció del Tribunal Europeu; per tant, les seves sentències ens afectaran de forma molt clara.

I és per això que nosaltres -un cop fet el comentari general sobre el conveni i la seva importància- veiem en certa forma una mica negatiu el fet que el Govern hagi posat aquest termini a aquests dos articles que per nosaltres són segurament els més importants. És a dir, reconeixen, evidentment, els articles però que única-

ment aquest reconeixement es fa per un període de tres anys renovable si es considera oportú, perquè en la reserva feta s'afirma que no és prorrogable tàcitament. Entenem que segurament aquesta no prorrogació no passaria perquè aniria en detriment -entenc jo dels propis ciutadans andorrans, i és per això que compartim en certa forma l'opinió expressada pel Sr. Bartumeu que això deixa entreveure una certa timidesa alhora de voler assumir allò essencial del conveni, que és precisament aquesta protecció dels drets individuals i aquesta submissió a la jurisdicció europea. Bé, per tant, aquí tenim aquest comentari que ens agradaria no haver-lo hagut de fer.

D'altra banda, pel que fa a les reserves que es plantejen, doncs, bé, segurament no les hauríem fet, el que passa és que s'ha de reconèixer que totes elles van en la línia d'aprofundiment o de diàleg molt clar amb el nostre text constitucional i en algun sentit, potser, hem de celebrar que aconseguen inclús aprofundir en la defensa d'algun dret individual, però, en tot cas, bé, pensem que la Constitució per un costat ja deixava molt clar determinats mecanismes de protecció i, d'altra banda, el conveni també. En tot cas, aquí no hi tenim, pel que fa a les reserves en concret, objeccions majors.

Pel que fa a les declaracions de reconeixement ja hem formulat la nostra observació.

I, finalment, pel que fa a la declaració general d'intencions que es fa al final, doncs, tampoc l'hauríem fet segurament. És una declaració que no té efectes jurídics -com deia el Sr. Cerqueda- posa una mica l'èmfasi, això sí, en la nostra especificitat però al nostre entendre és una reserva o una declaració final, millor dit, en la declaració general segurament innecessària perquè entenem que hi ha moltes altres oportunitats de donar a conèixer la nostra especificitat, i entenem que a l'hora de defensar aquesta especificitat en qüestions de residència, treball i mesures socials, doncs, hi ha d'altres possibilitats perquè puguem plantejar l'especificitat. Que no pugui semblar -i aquí la veritat és que ho sembla una mica- que volem o pretenem ser una mica restrictius en alguna d'aquestes matèries. Per tant, al nostre entendre aquesta declaració general final la trobem -com hem dit- innecessària.

Bé, finalment, em resta comentar molt breument els dos protocols que acompanyen la Proposta de ratificació i que cal ratificar-los també. El Protocol núm. 11 fa referència a una reestructuració dels mecanismes de control en relació amb la protecció dels drets humans -el Sr. Mas ho ha explicat abans molt bé- i penso que no hi ha cap problema en referència a la ratificació d'aquest protocol, al contrari.

I, d'altra banda, pel que fa al Protocol núm. 6, en especial, el Sr. Josep Areny ha fet una defensa molt maca del plantejament que aquí s'inclou de l'abolició de la pena de mort. L'abolició de la pena de mort que aquest protocol planteja sense cap mena de reserva d'esmena possible i sense cap possible derogació. És un plantejament ja reconegut per la nostra Constitució, va en el mateix sentit, i nosaltres no podem més que felicitar-nos que avui també se sotmeti a ratificació el Protocol núm. 6.

Això és tot, Sr. Síndic.

(A les 16h50 entra a la sala de sessions la Sra. Susagna Arasanz)

El M.I. Sr. Síndic General:

Pels consellers no adscrits: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, en primer lloc, anunciar el nostre vot favorable també tant a la ratificació del Conveni europeu dels drets humans i de les llibertats fonamentals com als protocols.

També, doncs, comentar breument el que és l'exposició de motius d'aquest Conveni europeu perquè, en tot cas, a nosaltres ens sembla que estariem més d'acord en el contingut del mateix conveni, però potser no tant en els perquè de l'adopció d'aquest conveni. En l'exposició de motius se'ns diu que és convenient que es ratifiqui aquest conveni per palesar el compromís del Principat d'Andorra amb el que respecta als drets humans i a les llibertats fonamentals. En això hi estem d'acord. Se'ns diu també que això ja ho preveu el títol II de la Constitució i així és i també hi estem d'acord. Ara bé, després se'ns diu que això fa que hi hagi un compromís indefugible vers els altres països i ens dóna la sensació que aquesta frase -que possiblement no tradueixi correctament una determinada manera de pensar- però, en tot cas, i perquè no hi hagi equívocs, a nosaltres no ens agrada aquesta frase, perquè pot fer arribar a pensar que estem aprovant això perquè ens ho demanen des de fora o perquè necessitem una homologació -diguem- democràtica cap als països de l'entorn, en lloc de perquè n'estiguem plenament convençuts. És per tot això que ens fa la sensació que estem d'acord en el què però no estem d'acord en el perquè estiguem aprovant això. Ens hauria agradat potser una motivació que fos més franca en el sentit de manifestar més plenament el convenciment de tots plegats que els drets humans i la seva

acceptació -tal com ja diu la Constitució andorrana- són -i potser avui més que mai- doncs, necessaris i cal proclamar-los en majúscules amb un compromís ferm i serè perquè és, doncs, una de les poques normes de conducta més o menys universal que tenim.

Pel que fa a les reserves que es fan, nosaltres creiem que les reserves són innecessàries, totes quatre. Creiem que la Constitució andorrana ja es manifesta prou bé en cadascuna d'elles. La reserva a l'article 5 a la privació de llibertat la creiem innecessària; creiem que l'article 9 de la Constitució ja és plenament conforme a l'article 5 del conveni. Pel que fa a la reserva número 2 a l'article 7 que afecta la retroactivitat també creiem que és innecessària perquè l'article 9.4 de la Constitució és plenament conforme a l'article 7 del conveni. Pel que fa a la tercera reserva a l'article 11 respecte a la llibertat de reunió i associació entenem que aquí sí que potser hi ha algun element més de lectura política, però que, de fet, el que diu el conveni en l'apartat 11.2, doncs, també permet salvar perfectament allò que també ja es diu en la Constitució andorrana. I pel que fa a la reserva número 4 relativa a l'estat de guerra també creiem que és innecessària perquè també la Constitució parla prou bé d'aquest tema.

Pel que fa al Protocol núm. 6 relatiu a l'abolició de la pena de mort ens tornem a trobar aquí amb una exposició de motius que no ens agrada, és a dir, estem d'acord en el contingut novament, però en l'exposició de motius se'ns diu que la pena de mort fa molt temps que no s'ha exercit a casa nostra, és veritat però això no ha d'ésser l'argument principal per abolir-la, o se'ns diu que també ha quedat en desús en la resta de països. A nosaltres ens hauria agradat que diguéssiu de forma més clara que abolim la pena de mort perquè estem fermament convençuts que aquesta no és la manera de resoldre els problemes, és a dir, que es manifestés més clarament una convicció ètica conforme al compromís envers als drets humans que no pas per una qüestió de desús o, en fi, d'inaplicació a casa.

I pel que fa a la ratificació del Protocol núm. 11, doncs, entenem que és una qüestió de tipus tècnic i en la mesura que permeti millorar l'eficàcia de la protecció dels drets humans, doncs, hi estem d'acord.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Vistes les intervencions proposo l'aprovació dels tres textos: convenció, més protocols núm. 6 i 11 per unanimitat de la Cambra.

Doncs, queden aprovats per unanimitat del Consell amb les reserves i declaracions que s'han presentat.

Passem al punt cinquè de l'ordre del dia:

5- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'adhesió del Principat d'Andorra al Conveni de la postil·la de l'Haia, de data 5 d'octubre de 1961.

Proposta publicada al Butlletí del Consell General núm. 36/1995.

En aquest cas tampoc s'ha presentat cap esmena al text.

El Govern vol la paraula? No?...

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Josep Areny.

El M.I. Sr. Josep Areny:

Gràcies, Sr. Síndic.

La supressió de l'exigència de legalització diplomàtica o consular per als documents públics estrangers és quelcom que agrairan els nostres tribunals, les institucions administratives i els professionals del dret, que dia a dia observen el retard que comporta aquesta obligació. Aquesta exigència s'havia convertit actualment gairebé en un tràmit burocràtic i la seva supressió agilitarà i afavorirà les reclamacions i qualsevol activitat econòmica tant dins el nostre país com a fora. No hem d'oblidar que aquesta supressió no solament facilitarà l'actuació de representants de persones estrangeres dins el Principat, sinó també l'actuació dels representants dels nostres nacionals en els altres països.

És oportú, per tant, aprovar la proposta d'adhesió al Conveni de la postil·la de l'Haia, de data 5 d'octubre de 1961.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per la Coalició Nacional Andorrana: Sr. Enric Pujal.

El M.I. Sr. Enric Pujal:

Gràcies, Sr. Síndic.

Coalició Nacional Andorrana també té preparada una intervenció que farà referència als punts números 5, 6, 7 i 8 que la farem al final del punt número 8. No obstant, dir que també estarem d'acord amb l'aprovació.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Nova Democràcia? No?...

Pel Grup Lliberal? No?...

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Ladislau Baró.

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Bé, una mica recollir l'esperit de la intervenció que ha expressat el Sr. Josep Areny. És un conveni que té un caràcter eminentment tècnic, però de totes maneres penso que hi ha una necessitat urgent de ratificar-lo de cara a agilitar diferents tipus de tràmits i d'activitats burocràtiques i, de pas, a la vegada de cara a propiciar seguretat jurídica als ciutadans.

De totes formes, voldríem aprofitar aquesta intervenció per plantejar un dubte que tenim, ja que avui hem de sotmetre a aprovació la proposta de ratificació d'aquest conveni que és el que fa referència o el que està explicitat en l'article 6 quan diu que quan es disposa l'instrument de ratificació el país que ho faci haurà de precisar quines són les autoritats que tindran competències per poder expedir la postil·la en qüestió. Per tant, a nosaltres ens agradaria saber si el Govern ja té pensat aquest tema. Si n'informarà el Consell més endavant o ho pensa fer avui; en tot cas, si el Govern ha reflexionat sobre això.

Moltes gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Consellers no adscrits: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, únicament per manifestar el nostre acord favorable en la mesura que aquest conveni permet suprimir l'exigència de legalització diplomàtica al consolat pels documents públics estrangers i, per tant, permet la validació automàtica de signatures però a través de documents de l'estranger.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Vistes les intervencions proposo l'aprovació del text per unanimitat del Consell.

Resta aprovat.

Sr. Cap de Govern?

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Per contestar al Sr. Ladislau Baró, el Sr. Ministre ho està mirant, hi havia una previsió ja feta però... donarem coneixement al Consell General quan ho tinguem...

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem al punt següent... Sr. Manuel Mas?

El M.I. Sr. Manuel Mas:

Ara ho he trobat -el Sr. Bartumeu i també el Sr. Duró m'estaven avisant- en el model d'annex al conveni on hi ha la postil·la al final diu: "...la declaració d'Andorra d'acord amb l'article 6... qui té competència per lliurar la postil·la d'acord amb el que preveu l'article 3... és el Ministre de Relacions Exteriors del Principat d'Andorra."

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Baró? No?...

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem al punt número sis de l'ordre del dia:

6- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'adhesió del Principat d'Andorra a l'Organització per a la Seguretat i Cooperació Europea.

Proposta publicada al Butlletí del Consell General núm. 36/1995.

En aquest cas, tampoc s'ha presentat cap esmena al text.

El Govern vol la paraula? Sr. Manuel Mas.

El M.I. Sr. Manuel Mas:

Sr. Síndic, sí, gràcies.

Només per fer arribar al Consell dos aspectes que han mogut essencialment la presentació d'aquesta proposta. En primer lloc, òbviament, la necessitat de formar part d'aquest organisme que entenem que ha de ser interessant per a Andorra tant pel seu contingut com pel fet que reuneix tots els països d'Europa. En segon lloc -i ara estava buscant els papers- perquè en aquests

moments Andorra és l'únic estat que no forma part d'aquesta organització. És a dir, tots els països d'Europa inclosos els darrers, els que s'han incorporat després de les modificacions que hi ha hagut en el mapa polític d'Europa, els canvis que s'han produït a l'antiga Unió Soviètica, tots els països formen part d'aquesta organització. Darrerament, fins i tot, l'antiga República iugoslava de Macedònia que juntament amb Andorra eren els únics estats que no formaven part d'aquest organisme ha estat admesa i, per tant, ja en aquests moments Andorra no forma part d'aquesta entitat. Es tracta, evidentment, d'una qüestió d'oportunitat, d'una qüestió de personalitat, d'una qüestió de presència, d'una qüestió que a vegades es pot interpretar a l'inrevés, és a dir, si un país no forma part d'un organisme en què tot Europa és present pot significar, evidentment, un aspecte negatiu per a aquest país.

Hi ha un altre element que penso que s'ha de tenir en compte i és que des de la seva creació Andorra ja va intentar formar part d'aquest organisme. Inicialment es deia conferència d'Hèlsinki -vostres senyories recordaran aquest negatiu episodi de la nostra història en què Andorra va intentar assistir i formar part d'aquest fòrum en què era present tot Europa i, malauradament, per diverses circumstàncies no va poder assistir-hi.

Per tant, es tracta ara de reivindicar una vella lluita que s'havia produït a què, a més a més, s'ha d'afegir aquest element que estem manifestant que avui per avui, malauradament, Andorra és l'únic país d'Europa que no és present en aquest organisme.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo-Massana? No?...

Per la Coalició Nacional Andorrana? No?...

Per Nova Democràcia: Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, tal com acaba de dir el Sr. Ministre, la proposta d'adhesió en l'exposició de motius que la precedeix sembla recolzada en unes motivacions que al nostre Grup parlamentari no ens semblen ni suficients ni adients i és per això que votarem negativament a aquesta proposta d'adhesió.

El fet que siguin molts els països que són membres no és per nosaltres motivació suficient. El fet que Andorra no hi sigui i el fet que el nostre país -com també es diu- no s'hagi de quedar al marge de les decisions que es

prenen als organismes europeus tampoc ens serveix. Tampoc ens serveix la referència a la història de la reivindicació de la personalitat i sobirania de l'Estat andorrà a la qual ha fet al·lusió el Sr. Ministre. L'any 1973 s'inicia, efectivament, una conferència sobre la seguretat i la cooperació europea, que es va nomenar la conferència d'Hèlsinki i que es va acabar amb aquesta declaració d'Hèlsinki l'any 1975. Alguns de nosaltres, que no som caiguts de l'última pluja, en aquells moments vam reivindicar i vam dir que Andorra tenia dret a ser-hi, efectivament, però Andorra estava en una altra situació, no teníem la Constitució, no teníem la personalitat estatal clarament reconeguda, avui no solament tenim tot això sinó que som a l'ONU i som al Consell d'Europa.

L'organisme en qüestió que és fill d'aquella conferència de seguretat i cooperació europea no ens aporta res que sigui indispensable per a la presència d'Andorra en els fòrums internacionals. En aquest organisme no es pren ni es prendrà mai cap decisió que pugui afectar directament els interessos de l'Estat andorrà. Nosaltres el que pensem és que ja som als fòrums internacionals -per seguir amb l'expressió que figura a l'exposició de motius del Govern- que hi hem de ser, que és a l'ONU i al Consell d'Europa. I hem de reconèixer aquí amb tota la humilitat que hi som amb dificultats d'adaptació i també amb serioses mancances de participació. Andorra és un país petit i no hem de voler ser a tot arreu, no hem de voler se-hi perquè no hi podem ser, a tot arreu; no hi podem ser des del punt de vista del criteri humà, ni tampoc des del punt de vista d'un criteri estrictament econòmic o pressupostari.

Jo només parlaré -perquè el Govern no pensi que aquí el nostre Grup parlamentari està adoptant una actitud d'oposició sistemàtica a la participació del Govern a organismes internacionals- i és per això que no podem acceptar aquesta proposta, de la participació parlamentària en aquests organismes. Avui en dia, nosaltres, els membres del Consell General som a l'Assemblea parlamentària del Consell d'Europa, som a la Unió interparlamentària, som a l'Associació internacional de parlamentaris de llengua francesa i no donem l'abast i ho sabem i ho hem de reconèixer. Si, a més a més, ara ens adherim a aquest nou organisme que també té una assemblea parlamentària, doncs, més consellers generals tindran obligacions perquè, si no, Andorra no hi serà i, aleshores, sí que diran: mira els andorrans s'hi han apuntat i no vénen! Per anar a un altre lloc, ens sembla que ni som suficients consellers ni som els que haguem de ser paladins de la seguretat en el sentit d'impedir conflictes entre estats dins d'Europa. Per això, nosaltres pensem que el que hauríem de fer -i ho diem en sentit positiu i amb ganes de poder ajudar perquè així pugui ser- és tenir una participació adient

al Consell d'Europa que avui encara no tenim i, després, més endavant, quan haguem mesurat les conseqüències d'aquesta participació, plantejar-nos d'altres adhesions que avui -repeteix- no ens semblen indispensables.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal? No?...

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Ladislau Baró.

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, pel que fa a aquesta proposta de ratificació, nosaltres votarem afirmativament. En certa forma no és que ens faci decidir a votar-la afirmativament l'argument que som l'únic país europeu que no hi formaria part; en tot cas, pensem que Andorra és interessant que hi sigui. El que passa és que sí que veiem o entenem que queda dibuixada amb l'Organització per a la Seguretat i Cooperació una organització força complexa, hi ha molts nivells d'interrelació, es toquen molts temes, es treballa en diferents nivells, en surten molt sovint actes, declaracions; per tant, hi ha una quantitat important de feina que nosaltres, doncs, sí que demanaríem al Govern i al Consell -quan ens toca participar-hi- que es fes des de les nostres possibilitats i, això sí, mirant d'assumir els compromisos que es vagin contraient dins de l'activitat i dins del funcionament d'aquesta institució. Veiem, per exemple, que hi ha un Consell que es reuneix sovint, en el qual els ministres d'exterior i els seus delegats han de participar. Per tant, siguem una mica conscients i cautes a l'hora d'anar -com ha dit el Sr. Bartumeu- a apuntar-nos a organismes internacionals perquè això sí que ens pot plantejar determinats problemes de funcionament.

Nosaltres entenem que val la pena figurar en aquesta organització. Hi ha molts àmbits de treball en els quals podem aportar alguna cosa; en canvi, hi ha d'altres àmbits de cooperació en què segurament hi tindrem un paper molt poc destacat; mesurem bé les nostres possibilitats abans d'apuntar-nos a una cosa o a una altra.

Remarquem, també, que aquest organisme va tenir -com s'ha dit aquí- una importància gran als anys setanta en certa forma històricament, ja que hi havia la participació per primera vegada de països dels dos blocs i significava una mica el trencament o el desgel o l'acabament de la guerra freda. Avui dia no direm que

hagi perdut virtualitat però, en tot cas, el que sí que veiem és que el que no ha perdut és possibilitat d'actuar en molts nivells. L'àmbit de la cooperació que aquí se'n pot treure és enorme. Aleshores, mirem ben bé en quins àmbits podem participar i en quins àmbits podem aportar alguna cosa o en podem treure alguna cosa i siguem realistes a l'hora de voler-hi treballar, no vulguem estirar més el braç que la màniga.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Consellers no adscrits: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, jo bàsicament seré molt breu perquè l'únic que faria seria repetir alguns dels arguments que s'acaben de donar. Nosaltres també votarem favorablement. Entenem que votem favorablement perquè el fet de ser l'únic país d'Europa que no en forma part pot donar a pensar -la no presència allà- al marge que hi puguem anar a obtenir grans coses, que tenim algun tipus de motiu especial com perquè no hi vulguem anar a formar part, d'aquest organisme. És a dir, si agafem un mapa d'Europa i resulta que l'únic lloc que no forma part d'aquesta organització és el Principat d'Andorra, doncs, fàcilment algú que no conegui el tema pot pensar que tenim alguna mena d'interès estrany. Aleshores, a mi em sembla, en la mesura de les nostres possibilitats, que és bo que hi siguem; cal recordar que hi són tots els microstats, que també hi és l'Estat del Vaticà, aleshores, possiblement també hi hem de ser nosaltres. D'altra banda, siguem també conscients del que s'estava dient aquí que no es pot estirar més el braç que la màniga, que ens apuntem al que ens puguem apuntar, que en allò a què ens puguem apuntar mirem de ser-hi presents i de comportar-nos responsablement i en allò a què no puguem arribar, lògicament no ens hi apuntem.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Vistes les intervencions, passem a la votació del text. Sí, és sí al text proposat. No, és no al text proposat.

Votació:

M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: SI

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: SI

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: SI

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: NO

M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: SI

M.I. Sr. Enric Pujal Areny: SI

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: NO

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: SI

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: SI

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: SI

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: SI

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: SI

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: SI

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: SI

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: SI

M.I. Sr. Josep Areny Fité: SI

M.I. Sr. Modest Baró Moles: SI

M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà: SI

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: NO

M.I. Sr. Antoni Calvó Casal: SI

M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: SI

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: SI

M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: SI

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: NO

M.I. Sr. Josep Dalleres Codina: SI

M.I. Sr. Simó Duró Coma: SI

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: NO

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Recompte: 22 Sí. 5 No.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs, s'aprova el text.

Passem al punt setè de l'ordre del dia:

7- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta de ratificació de la Convenció relativa als drets de l'infant, adoptada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 20 de novembre de 1989.

Proposta publicada al Butlletí del Consell General núm. 37/1995.

Abans de procedir al debat voldria fer una correcció al text. S'ha detectat un error allà on diu: "D'acord amb el que preveu l'article 19 del Convenció sobre el dret dels tractats, fet a Viena el 23 de maig de 1989" ha de dir "... 1969".

Així mateix, per coherència i harmonització de la traducció caldria dir: "infant" o "infants" on diu: "nen" o "nens" en la Proposta de declaracions que ha de formular el Principat d'Andorra al conveni... És un problema de traducció... Sr. Vicenç Mateu?

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Jo, si em permet Sr. Síndic, en el punt anterior de l'ordre del dia nosaltres també hem detectat algunes incorreccions de tipus lingüístic, gramatical, ortogràfic; aleshores, demanaria que es revisés també el document.

El M.I. Sr. Síndic General:

En el cas actual és un problema de coherència dins del text, essencialment. Hi ha algun element de traducció que està al límit de la correcció, efectivament, inclús en el present punt de l'ordre del dia...

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Jo diria que s'han descuidat alguna línia fins i tot...

El M.I. Sr. Síndic General:

De totes formes revisarem i verificarem el text.

Doncs, queda modificat el text que ara tractem amb aquestes correccions.

Al text, tampoc s'ha presentat cap esmena.

El Govern vol la paraula? No?...

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Areny.

El M.I. Sr. Josep Areny:

Gràcies, Sr. Síndic.

La ratificació de la Convenció relativa als drets de l'infant és quelcom necessari i, per tant, des de l'Agrupament Canillo-Massana votarem a favor.

En aquesta època de recessió econòmica dels països civilitzats i de conflictes en molts altres indrets del món existeix un evident perill que les persones més febles en siguin les principals perjudicades. L'explotació que en segles anteriors s'havia fet de l'infant és quelcom que avui no podem permetre.

Tampoc es pot permetre que les víctimes de tots els conflictes armats siguin sempre i principalment aquells que, per la seva edat, menys s'ho mereixen. Sempre s'ha dit, però no està de més el dir-ho una altra vegada: els infants són el nostre futur. I pel nostre futur és necessari que es faci tot el possible per millorar la vida dels nostres infants i per protegir-los.

La convenció no constitueix més que un pas endavant per a aquesta protecció dels interessos i drets de l'infant que han d'ésser protegits i, per això, votarem a favor de la ratificació.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per la Coalició Nacional Andorrana? No?...

Per Nova Democràcia: Sra. Rosa Ferrer.

El M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies, Sr. Síndic.

El nostre Grup parlamentari està particularment satisfet que avui el Consell General ratifiqui la Convenció relativa als drets de l'infant, adoptada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 20 de novembre de 1989, amb les reserves que figuren en el text sobre la utilització dels infants en els conflictes armats i sobre la nacionalitat.

Fer una apologia sobre els drets de l'infant ens sembla fora de lloc perquè entenem que avui a Andorra, tant des del punt de vista cultural com social, es té en compte la necessitat de vetllar per la defensa i salvaguarda dels drets dels infants i no hi ha cap mena de dubte que és inherent a la pròpia societat andorrana l'esperit de protecció i defensa dels infants. Jo diria que en forma part de l'escala dels valors fonamentals. És més com a mostra de solidaritat i com a principi fonamental que entenem que cal ratificar aquesta convenció.

Volem recordar ara i aquí la feina que s'està fent en aquest sentit aquí a Andorra i que s'està portant a terme des del Centre d'acolliment d'infants i del Servei d'aco-

lliment familiar, que des de fa varis anys i amb un equip de professionals -educadors i psicòlegs- s'ocupa d'aportar solucions a aquells problemes socials en què es veuen involucrats els infants, tot afavorint-los el marc necessari per aconseguir el seu desenvolupament harmoniós i equilibrat, en un clima de felicitat, d'amor i de comprensió. També cal remarcar l'acció que s'està portant a terme des de l'UNICEF a Andorra.

També volem recordar aquí en tota la tasca legislativa que s'ha portat a terme des del Consell General durant aquesta legislatura, s'ha tingut en compte, tant en els treballs en comissió com en el moment de redactar les lleis, la protecció de l'infant. Es pot veure en la Llei del matrimoni civil, recentment aprovada, en l'apartat destinat a les separacions i divorci que s'ha tingut especialment cura pel que fa a la situació dels infants; també actualment està en tràmit la Llei d'adopció i pel que fa al Registre Civil, és un tema que també es té en compte.

Ara bé, entenem que una llacuna legal important que té Andorra i en què cal treballar de valent és la de formalitzar la jurisdicció de menors tot utilitzant els òrgans judicials que tenim però determinant un procediment judicial específic per als menors, tal com ho disposa la pròpia Convenció sobre els drets de l'infant, en el seu article 40.

Aquesta és una assignatura pendent que tenim i confiem que aviat puguem treballar en un text de llei en aquest sentit. I, aprofitant aquesta ocasió, també entenem que aquesta convenció no és l'única que ha de ratificar el nostre estat.

En defensa de la família, dels drets de les nenes i de la dona, volem que consti en l'acta del dia d'avui que demanem al Govern que estudiï la possibilitat que Andorra ratifiqui també la Convenció sobre l'eliminació de qualsevol discriminació vers la dona, de l'any 1979, i la Convenció sobre els drets polítics de la dona, de l'any 1952, ja que entenem que ambdues convencions van íntimament lligades amb la que avui ratifiquem.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal: Sr. Francesc Cerqueda.

El M.I. Sr. Francesc Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

Penso que tots ens hem de felicitar d'aquesta proposta de ratificació i recullo molt favorablement l'exposició de motius o preàmbul d'aquesta proposta, ressaltant la

importància capital de fer front a un tema tan delicat com és la defensa i salvaguarda dels drets dels infants, malmesos en molts casos i en molts països; Andorra s'ha de fer sentir internacionalment perquè penso que pot ser un model en aquest cas i pot fer aportacions molts positives per a la reglamentació de les lleis que tracten d'aquest aspecte. I tota vegada que hi ha molt camí per fer, Andorra no pot quedar al marge d'aquesta lluita contra aquestes injustícies que -com he dit- a nosaltres ens poden afectar perquè sempre les hem de millorar, però en aquest cas la nostra missió ha de ser més aviat de cara a fora.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Francesc Rodríguez.

El M.I. Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies, Sr. Síndic.

Encara que des del punt de vista de l'estatut internacional d'Andorra la ratificació de la Convenció sobre els drets de l'infant no serà de les que tinguin més transcendència, des d'una visió social i de consolidació de l'estat, i en concret des del de refermament de les llibertats fonamentals i de la protecció de la persona, aquesta és una convenció essencial. És, doncs, amb satisfacció que avui, l'endemà de la celebració arreu del Dia mundial de la infància, en votarem la ratificació.

Allò essencial és però, més enllà de la ratificació, el compliment de la convenció. Els mitjans de comunicació, precisament amb motiu de la celebració del Dia mundial de la infància, s'han fet ressò d'un greu problema: els estats signen la convenció, però no sempre vetllen pel seu compliment. Andorra sempre ha estat en aquest aspecte, com en altres qüestions, amb o sense convencions ratificades, al capdavant de la comunitat mundial; aquesta situació ens ha de permetre fer sentir la nostra veu en els fòrums internacionals per tal que els principis continguts en la convenció siguin respectats arreu del món.

En relació amb la Proposta de declaracions a formular pel Principat d'Andorra a la Convenció dels drets dels infants, voldríem manifestar que, si bé volem deixar clara la nostra satisfacció pel fet que el Govern hagi formulat la primera de les declaracions, és a dir deplorar l'absència de prohibició en la Convenció de la utilització dels infants en els conflictes armats, lamentem no haver pogut presentar una esmena parcial a la

proposta quant a la supressió de la segona declaració -ja que una esmena a la totalitat per aquesta qüestió hauria estat fora de lloc- sobretot tenint en compte que els principis essencials que s'invoquen en els articles que es posen en qüestió són la preservació de la identitat i evitar els casos d'apatridia, principis aquests que pensem que s'haurien de subscriure en tot el seu abast i que, a més, estan, al nostre entendre, en conformitat amb l'article 7 de la Constitució.

Finalment, i encara que el que volem manifestar no tingui una relació directa amb la qüestió que ens ocupa, considerant, però, que a més del col·lectiu dels infants un altre dels col·lectius que en la nostra societat no es troba sempre en una situació d'igualtat de fet és el col·lectiu de les dones, i aquí coincidim amb els companys de Nova Democràcia, l'Agrupament Nacional Democràtic insta el Govern a signar i proposar la ratificació, en el més breu termini, de la Convenció de les Nacions Unides relativa a l'eliminació de totes les formes de discriminació respecte a les dones, de l'any 1979, tal com recomana la Declaració feta pel Consell d'Europa l'any 1988 sobre la igualtat de les dones i dels homes. D'altra banda, aquesta declaració recomana també la signatura del Protocol número 7 a la Convenció de salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals; en aquest cas, malgrat que l'article 5 fa referència a la igualtat dels esposos així com als interessos dels infants, en tractar el protocol d'altres aspectes, demanen que el Govern vulgui considerar l'oportunitat de la seva signatura.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, nosaltres també votarem favorablement aquesta ratificació, i també -tal com s'ha anat exposant aquí- és un tema que ens mereix una especial satisfacció; creiem que -com s'ha dit ja en repetides ocasions- Andorra ha tingut sempre amb o sense convenció ratificada especial cura en aquesta qüestió. Ens queda, de totes formes, molt camí per córrer a nivell mundial i compartim el que es diu en l'exposició de motius que Andorra s'ha de fer sentir internacionalment com a país defensor d'aquests drets. Estem també plenament d'acord amb la primera de les declaracions a formular i de la mateixa manera que abans censuravem l'exposició que feia el Govern dels motius pels quals aprovava un o altre conveni, l'hem de felicitar ara per, doncs,

incloure aquesta declaració que deplora l'absència de prohibició a la convenció de la utilització dels nens en els conflictes armats així com la disconformitat amb el que disposen els paràgrafs 2 i 3 de l'article 38 que fan referència a la participació i reclutament de nens a partir dels 15 anys d'edat.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Vistes les intervencions, proposo l'acceptació del text per unanimitat del Consell.

S'aprova.

Passem al vuitè punt de l'ordre del dia:

8- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'adhesió del Principat d'Andorra al Tractat de no proliferació d'armes nuclears.

Proposta publicada al Butlletí del Consell General núm. 37/1995.

Tampoc s'ha presentat cap esmena al text.

El Govern vol la paraula? No?...

Per l'Agrupament Canillo-Massana? No?...

Per la Coalició Nacional Andorrana: Sr. Enric Pujal.

El M.I. Sr. Enric Pujal:

Gràcies, Sr. Síndic.

Tal com hem dit, en aquesta intervenció farem referència als quatre punts que hem mencionat abans, o sigui els núm. 5, 6, 7 i 8 de l'ordre del dia que fan referència a la Proposta d'adhesió al Conveni de la postil·la de l'Haia; d'adhesió a l'Organització per la Seguretat i Cooperació Europea; de ratificació de la Convenció sobre els drets de l'infant i a l'adhesió al Tractat de no proliferació d'armes nuclears. Entenem que és un pas més per a l'adequació d'Andorra en el concert internacional.

Uns de caràcter tècnic -com ho és el de la postil·la- que han de permetre l'agilització en la tramitació de documents, altres de caràcter més polític, com és l'adhesió a l'Organització per a la Seguretat i Cooperació Europea són elements importants que, com hem dit, permeten aquesta gradual incorporació d'Andorra en les activitats internacionals assegurant-hi la seva presència efectiva.

Volem destacar, d'una manera especial, l'adhesió a la Convenció dels drets de l'infant pel seu significat i contingut, així com l'adhesió al Tractat de no proliferació d'armes nuclears. Entenem que són aspectes que incideixen perfectament amb la vocació d'Andorra en la seva participació en el món internacional de treballar sempre per evitar injustícies i ajudar els que pateixen i ésser sempre una veu que clami per la pau.

Per aquests motius, naturalment, Coalició Nacional Andorrana votarà favorablement les propostes presentades.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Nova Democràcia? No?...

Pel Grup Lliberal? No?...

Per l'Agrupament Nacional Democràtic? No?...

Pels consellers no adscrits: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Només per manifestar evidentment la nostra adhesió al Tractat de no proliferació d'armes nuclears. És a dir, estem d'acord que se signi i ens agradaria que tant de bo ben aviat el signessin tots els països.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Vistes les intervencions, doncs, proposo també l'acceptació del text per unanimitat de la Cambra.

S'aprova.

Se suspèn la sessió.

(Són les 17h30)

Es reprèn la sessió a les 18h.

El M.I. Sr. Síndic General:

Abans de passar al punt novè de l'ordre del dia, passaré la paraula al Sr. Secretari General que ens donarà una errata que hi ha al punt sisè al text de la Proposta d'adhesió del Principat d'Andorra a l'Organització per a la Seguretat i Cooperació Europea.

El Sr. Carles Santacreu:

La qüestió està en la versió en català dins del títol: "La Cooperació en els àmbits econòmics, científics, tecnològics i mediambientals" dins del subapartat: "informació econòmica i comercial els estats participants" el paràgraf segon -això es troba a la pàgina 37 del Butlletí del Consell General- hauria de dir: "considerant que la informació econòmica hauria d'ésser de naturalesa" i segueix tal com estava redactat.

Després l'últim paràgraf del mateix apartat faltaria l'article "el" al principi de la redacció: "Estimularan el treball internacional" al lloc on diu: "Estimularan treball..."

El M.I. Sr. Síndic General:

Queda text aprovat amb aquestes dues modificacions. Passem, doncs, al punt novè de l'ordre del dia:

9- Debat i votació de la moció presentada pel M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, en representació del Grup Parlamentari Nova Democràcia, per escrit de data 6 d'octubre de 1995.

Moció publicada al Butlletí del Consell General núm. 39/1995.

Passo la paraula al Sr. Jaume Bartumeu, per Nova Democràcia.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Seguint el costum establert en aquesta sala procedeix potser a llegir la moció?

(El Sr. Síndic assenteix)

Bé, la moció que es derivava del debat fet el dia anterior al Consell diu:

"Que després de la resposta per part del Govern a la pregunta que vam formular que estava registrada amb el número 787-A de data 3 d'octubre de 1995 i que va ser elaborada fent referència a la resposta expressada en la sessió del dia anterior del Consell General, en aplicació del Reglament plantegem la següent moció:

Com sigui que davant els interrogants plantejats per diferents consellers generals tant en relació amb el nomenament d'una persona que no és de nacionalitat andorrana per al càrrec de Director del Ministeri de Sanitat com pel que fa a la contractació d'una empresa

privada per gestionar el servei públic de sanitat, el Cap de Govern, Ministre de Sanitat en funcions, ha vingut a dir que es tracta de qüestions "...absolutament opinables..." i que, en conseqüència no pensava rectificar sinó que, al contrari, mantindria les seves decisions.

Es demana al Consell General que acordi:

Reprovar l'actuació del Cap de Govern en nomenar per decret una persona que no té la nacionalitat andorrana com a Director del Ministeri de Sanitat i en promoure l'acord del Consell Directiu del SAAS del dia 18 de juliol de 1995 pel qual es contracta amb una empresa privada la gestió de la sanitat pública."

Aquesta és la moció que demanem al Consell General d'adoptar i d'acordar. I em sembla que aquest és un tema suficientment debatut en aquesta sala perquè jo ara hagués de fer una llarga exposició que arribaria al mateix resultat que és creure que l'actuació política del Govern i, en aquest cas, del Ministre de Sanitat en funcions no s'ajusta ni a la Constitució ni a les lleis i que convé vista aquesta actuació reprovar políticament aquesta actuació política del Sr. Cap de Govern.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

El Govern vol la paraula? No?...

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Modest Baró.

El M.I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

La moció de reprovació de l'actuació del Cap de Govern pel fet de nomenar una persona estrangera com a Director del Ministeri de Sanitat i promoure l'acord del Consell Directiu del SAAS pel qual es contracta una empresa privada per la gestió de la sanitat pública no serà votada afirmativament per l'Agrupament Canillo-Massana.

Volem deixar palès el nostre disgust davant la present qüestió i lamentem molt que, a vegades, com succeeix precisament ara, haguem de perdre temps en qüestions i picabaralles entre el Consell i el Govern, que probablement haurien pogut evitar-se. És evident que si el Govern en lloc de nomenar un Director de Sanitat estranger l'hagués nomenat com a assessor del Govern en matèria de Sanitat, avui no estaríem discutint aquest tema.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per la Coalició Nacional Andorrana: Sr. Antoni Cerqueda.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

Molt breument, els consellers de Coalició Nacional Andorrana tenim la convicció íntima que els directors dels ministeris haurien de ser de nacionalitat andorrana independentment d'altres consideracions que es puguin fer d'ordre legal, d'oportunitat o d'urgència. I lamentem que Nova Democràcia s'hagi vist en l'obligació de presentar aquesta moció de reprovació al Govern.

Pel que fa referència a la votació anunciem que un dels nostres consellers votarà a favor de la reprovació i els altres tres s'abstindran.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal? No?...

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Joan Travesset.

El M.I. Sr. Joan Travesset:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, un cop més ens trobem davant la necessitat i la responsabilitat de reprovar l'acció del Govern i ho hem de fer ja que les respostes del Cap de Govern, en la darrera sessió del Consell General del passat 5 d'octubre, en referència a les diverses preguntes sobre la contractació i el nomenament del Sr. Triquell com a Director de Sanitat i la contractació dels serveis de GECESSA no van ser gens satisfactòries, poc aclaridores i no ens van convèncer en cap moment.

El nostre vot serà favorable a aquesta moció de reprovació i alhora es justifica en varis apartats que passo a detallar.

En primer lloc, voldria fer esment de la contractació del Sr. Triquell. Bé -i aprofitant l'ocasió- abans de continuar voldria remarcar que des de l'Agrupament Nacional Democràtic no entrem a valorar en cap moment les qualitats professionals de dit senyor, tot sigui dit de pas. Així tornem al tema de la contractació.

Aquest contracte, deixant de banda la data en què es va signar -abans de la sessió del Consell General del 30 de juny o després tal com va afirmar el Cap de

Govern, tot recordant que la data és el dia 28 de juny- es va establir per un període de tres anys, o sigui que acabarà el dia 30 de juny de 1998, sis mesos després del final del mandat del Govern.

Partint de la base que és un contracte d'assistència tècnica i d'assessorament l'hem de considerar en el marc d'una relació més pròpia d'un càrrec de confiança que no pas laboral. Per tant, aquest contracte s'hauria hagut de signar per la durada del mandat del Cap de Govern i no per sis mesos més que són -pensem- difícilment explicables.

Per nosaltres, ja en aquesta primera fase del contracte, hi ha motius suficients per a la reprovació. Des de l'Agrupament Nacional Democràtic entenem que no es poden signar contractes d'assistència i assessorament de durada més llarga que la del propi mandat.

Però aquí no acaba el dit contracte i entrem en una segona fase que considerem encara més greu: el nomenament del Sr. Triquell com a Director de Sanitat. Estem parlant del nomenament d'un estranger per a un alt càrrec de l'Administració andorrana. Efectivament, la Llei d'organització de l'Administració general defineix com a alts càrrecs, entre altres, els directors de departament (capítol IV, article 10). Estem, doncs, parlant d'un càrrec públic. I la Constitució en el capítol IV dels drets polítics dels andorrans, concretament a l'article 25 ens diu textualment: "Tots els andorrans tenen dret a accedir en condicions d'igualtat a les funcions i als càrrecs públics amb els requisits que determinin les lleis. L'exercici de càrrecs institucionals queda reservat als andorrans, excepte en el que prevegi aquesta Constitució o els tractats internacionals." Fi de citació.

Per tant, a l'Agrupament Nacional Democràtic, se'ns fa més que dubtós el nomenament d'un estranger per a un alt càrrec de l'Administració andorrana i malgrat tot, o sigui deixant per un moment totes les consideracions de diversos juristes, tenim la sensació de nedar dins la perplexitat i tant els companys de l'Agrupament com jo mateix, no hem pogut explicar al ciutadà aquesta -per dir-ho així- estranya situació a que vostè, Sr. Cap de Govern, ens ha abocat. I, m'imagino i dic imagino, que és davant de tots aquests dubtes, i convindrà amb mi que són raonables, que vostè i el seu Govern van decidir fa poc menys de quatre dies de no fer jurar el càrrec de Director de Sanitat al Sr. Triquell. Tant de bo que varen fer marxa enrere, encara que només fos per al jurament tot i creient que també ho hauria hagut de fer per al nomenament. Per tant, és un segon motiu de reprovació.

Finalment, farem esment del contracte signat amb una empresa privada de gestió, GECESSA, per part del Servei Andorrà d'Atenció Sanitària (SAAS).

D'entrada ja deixarem de banda totes les circumstàncies que es varen donar per la selecció d'aquesta empresa, a saber, caràcters d'urgència i formes de procedir i època estiuenca de difícil control i seguiment.

El SAAS, com vostès ja saben, és una entitat parapública, creada per llei el 1986, amb personalitat jurídica i autonomia financera, que té per objecte i finalitat la gestió i administració de tots els recursos públics dedicats a l'atenció sanitària.

GECESSA, per la seva banda, és una empresa privada de gestió.

La finalitat del contracte és, doncs, traspasar íntegrament la gestió de l'Hospital i altres centres i serveis dependents del SAAS, tant en aspectes assistencials i sanitaris com econòmics.

Dit d'una altra manera, un organisme parapúblic, creat per llei per a tots aquests efectes esmentats amb tots els recursos necessaris, traspasa la responsabilitat de gestió a una entitat privada, podent -i així ho entenem- desvirtuar el propi contingut de les funcions del SAAS, o sigui d'aquest mateix ens parapúblic. Els juristes també ho entenen així. Si es pretén l'opció d'un model privat s'hauria hagut, abans, per nosaltres, de modificar la Llei de creació del SAAS.

En tot cas, els dubtes són raonables i també hi són pel que fa a la capacitat del propi SAAS per atorgar el contracte, segons els juristes i cito: "el SAAS és l'encarregat de la gestió directament per la llei i no sembla possible que pugui eludir aquesta responsabilitat via cessió en bloc a un tercer. Tampoc hi ha en la seva llei de creació cap previsió que expressament o tàcitament permeti deduir aquesta possibilitat." Fi de citació.

Per tant, i sense entrar en més consideracions, des de l'Agrupament Nacional Democràtic votarem a favor de la moció de reprovació.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Consellers no adscrits: Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, començaré dient que dels dos informes demanats al Consell en referència a aquest tema es desprèn que tant el nomenament del Director del Ministeri de Sanitat com la contractació d'una empresa privada per a la gestió del SAAS són il·legals o en el supòsit més benè-

vol d'una legalitat molt dubtosa si parlem de la contractació de GECESSA -estic parlant dels informes.

Fem, doncs, nostres els arguments que sí que plante-gen i que en definitiva són els que acaba d'exposar, en aquest moment, el Sr. Joan Travesset.

Per altra banda, en relació amb les preguntes formula-des en la sessió del passat dia 5 d'octubre a IDN, considerem que les tesis defensades pel Sr. Cap de Govern són, aquestes sí -em permeto dir- opinables i no es dóna satisfacció pel que respecta a la legalitat.

IDN vol deixar clar que al votar aquesta moció ens adreçem, específicament, a l'actuació del Govern i que en cap cas -com també, ha manifestat el Sr. Travesset- volem discutir l'aval professional del Sr. Triquell i de l'equip de GECESSA.

El que estem valorant és la legalitat o il·legalitat d'una actuació, nosaltres entenem que il·legalitat i no la gestió d'uns determinats professionals.

Atenent a tot això nosaltres votarem favorablement a la moció.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem a la votació de la moció. Sí, és sí a la moció. No, és no a la moció.

Votació:

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: NO

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: SI

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: SI

M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: Abstenció

M.I. Sr. Enric Pujal Areny: Abstenció

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: SI

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: SI

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: SI

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: SI

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: NO

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: SI

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: SI

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: SI

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: SI

M.I. Sr. Josep Areny Fité: Abstenció

M.I. Sr. Modest Baró Moles: Abstenció

M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà: SI

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: SI

M.I. Sr. Antoni Calvó Casal: NO

M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: Abstenció

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: Abstenció

M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: NO

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: SI

M.I. Sr. Josep Dalleres Codina: SI

M.I. Sr. Simó Duró Coma: SI

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: SI

M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: Abstenció

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Recompte: 16 Sí. 4 No. 7 Abstencions.

El M.I. Sr. Síndic General:

S'accepta la moció.

Passem al desè punt de l'ordre del dia:

10- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord relativa a la formalització d'un doble conflicte de competències davant el Tribunal Constitucional.

Proposta publicada al Butlletí del Consell General núm.39/1995.

No s'han presentat esmenes al text publicat.

Passo la paraula al Sr. Jaume Bartumeu, per Nova Democràcia.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, em sembla que com que aquesta proposta d'acord ha estat publicada al Butlletí del Consell General, es salvarà a l'Assemblea i als representants del Govern una lectura repetitiva que ja figura al Butlletí.

Només, resumidament, diré que aquesta proposta d'acord, que demanem que sigui adoptada, vol intentar després de la sanció política, jo diria que aclaparadorament evident, que acaba de tenir el Govern, per l'actuació política que ens ha portat a discutir un afer

que, potser, hauria estat més positiu de no haver de discutir -com deia abans el representant de l'Agrupació Canillo-Massana, Sr. Modest Baró. A nosaltres ens sembla que és clar amb la situació política amb què ens trobem avui en aquesta Assemblea potser fóra bo que el Tribunal Constitucional ens aclarís d'alguna manera -més enllà dels posicionaments polítics- qui té raó en la interpretació dels textos perquè si no, doncs, com ja vaig dir en el seu moment, en un debat en aquesta Assemblea en relació amb aquesta qüestió, podríem acabar convertint aquesta sala en una mena d'assemblea d'il·lustres lletrats en la qual cadascú voldria tenir raó amb argumentacions cada dia més ben brodades. I ens sembla que el poble ens ha situat aquí perquè intentem defensar uns plantejaments polítics i no per fer teoria jurídica ni constitucional.

Per tant, nosaltres el que fem és una proposta d'acord en un doble sentit:

D'una banda demanem que s'insti, en aplicació de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, un conflicte positiu de competències perquè entenem que el Govern ha envaït l'àmbit que la Constitució considera destinat al legislatiu en promoure, en admetre o en acceptar -jo diria més aviat en promoure- la creació d'una taxa que facilita el joc a Andorra sense que hi hagi una prèvia habilitació legislativa.

I, per altra banda, demanem també que s'insti un altre conflicte de competències per entendre que l'actuació del Govern en nomenar una persona estrangera per a un càrrec de responsabilitat política lesiona l'interès general i el funcionament general de les institucions, i considerem que el Govern té una concreta obligació de fer que no ha respectat, que és reservar als ciutadans andorrans els alts càrrecs de l'Administració, que això és un mandat constitucional i legislatiu, i que el Tribunal Constitucional hauria de confirmar aquesta que és la nostra apreciació.

I, per tant, aquesta és la proposta d'acord que demanem al Consell d'adoptar.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern?

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Respecte a aquesta qüestió he de dir que havia manifestat aquí al Consell -i ho segueixo creient- que el Tribunal Constitucional pot en alguns casos ser neces-

sari per aclarir possibles llacunes de la legislació, però el que passa és que ho ha de poder fer segons els terminis també de la llei que aquesta sí que existeix -aquí sí que no hi ha llacunes. Bé, no ens haurem d'esbatussar tampoc ni com a lletrats ni com a juristes, ni tampoc per informes que puguem tenir perquè en tenim tots d'informes. Jo diria aquí que així com hi ha dos informes que diuen que la contractació del Sr. Triquell pot ser contrària a la Constitució jo en tinc dos que diuen el contrari, i no és aquí on s'ha de discutir, segur. El que passa és que el que s'havia de fer amb temps hàbil pel que m'he informat és fer servir els instruments jurídics que tenim, és a dir, com que es tracta d'un acte administratiu tant el nomenament del Sr. Triquell com la qüestió dels bingos -les dues coses- aleshores hi cabia un recurs administratiu amb un temps fixat per la llei i això no s'ha fet en cap cas. Dins d'aquest recurs administratiu sí que hi havia la possibilitat de demanar un dictamen previ de constitucionalitat per part del Tribunal Constitucional.

Estem tots plegats, potser, en un rodament de les institucions i per això no és estrany que es plantegin aquestes disfuncions o aquestes interpretacions a vegades difícils del que és una legalitat nova a vegades complexa.

Per altra part, també, voldria dir que sorprèn una mica que per un costat es voti una moció dient que el Consell considera que la contractació és inadequada i, en canvi, es demana al Tribunal Constitucional que es pronunciï sobre això; en fi, és una qüestió que el Govern farà arribar al Tribunal Constitucional per la via que li correspongui -com és lògic.

Per altra part, dir que -i aquí em referiré a les paraules del Sr. Travesset- jo també comparteixo algun criteri seu sobre la durada dels càrrecs i de les administracions però, en canvi, hauria de ser per a tothom igual això. Llavors, per exemple, si la contractació d'un assessor no pot anar més enllà d'una legislatura, doncs, bé -no sé- jo crec que si fan bé la seva feina no tenen per què estar lligats a la durada dels càrrecs polítics que estan sotmesos a la incertesa d'una possible dissolució del Consell en qualsevol moment i al mateix temps del Govern també. Això ho dic perquè, per exemple, l'anterior gestió comptable i financera del SAAS la portava una empresa contractada el 3 d'abril de l'any 1992; el primer contracte que es va fer amb GESGRUP va ser dos dies abans d'acabar la legislatura, no dos dies abans d'acabar la legislatura, dos dies abans de les eleccions del dia 5 d'abril de 1992; és a dir, que segons la teoria del Sr. Joan Travesset haurien d'haver durat dos dies només aquests contractes i, en canvi, estaven estipulats per un any i mig. I per un any i mig en els quals es va fer una feina i després es va prorrogar per

uns quants mesos més -en una altra legislatura ja; per la qual feina hem arribat avui dia a auditories de tot l'any passat, l'any 1994, que no es pronuncien i que no gosen fer un diagnòstic, i l'auditoria que tenim nosaltres fins a finals d'octubre, amb la mateixa conseqüència: que no es fa diagnòstic sobre el funcionament de la comptabilitat del Centre Hospitalari del SAAS.

Per tant, és clar, aquí hi ha molts motius de reflexió que jo exposo en aquesta Cambra i als ciutadans també, perquè per a alguns val una cosa i per a altres es veu que no. I no és una protecció de ningú pretendre que he fet una cosa malament si altres ho han fet. Jo no crec que ho hagi fet malament, com tampoc crec que hagués estat tan malament de fer un contracte abans d'acabar una legislatura; potser sí dos dies abans d'unes eleccions perquè això és una mica més difícil, és a dir, dos dies abans de canviar un govern, o almenys una Cambra parlamentària en aquell moment; potser era una mica agosarat fer un contracte d'un any i mig, això sí, però en aquell moment cap persona va dir res, però evidentment nosaltres no érem al Consell General.

A partir d'aquí, i fent referència a aquesta proposta de doble conflicte de legalitat, pel que fa al conflicte negatiu, potser hi ha una confusió entre el que és un conflicte de legalitat i el que és un conflicte de competències negatiu, perquè en el cas d'aquest darrer es tracta d'un conflicte entre dos òrgans institucionals perquè cap d'ells no vol exercir determinades competències i això és també un tema d'interpretació que potser haurem de veure què en diu el Tribunal Constitucional, si s'hi arriba.

El Govern, en tot cas, farà arribar aquestes consideracions al Tribunal Constitucional defensant la seva opinió i defensant el que nosaltres creiem que hem fet correctament, i també, naturalment, agraeixo que també es digui com és lògic que no es tracta aquí de la competència de cap persona sinó del procediment que s'ha seguit pel nomenament -però segueixo pensant que el procediment és adequat.

Penso també -pel que m'he informat- que el procediment per rebatre aquests nomenaments no s'ha emprat adequadament. S'havia d'haver fet pel procediment administratiu preceptiu i, malgrat tot, potser el Tribunal Constitucional podrà pronunciar-se sobre aquest fet que és una llacuna legal. I això, sense arribar tampoc a judicialitzar el tema -aquest matí en parlàvem amb el Sr. Jaume Bartumeu del perill d'arribar a judicialitzar la política en els temes en els quals hi hagi llacunes. Però, es clar, si hi ha llacunes bé, haurem de trobar alguna sortida en alguns punts.

Per tant, el Govern té la voluntat de ser eficaç en aquests temes, de ser eficaç en el respecte a la llei. El Govern segueix pensant que la Constitució no priva que es pugui contractar persones no andorranes per a aquests càrrecs. I això ho puc recolzar també en el fet que en la mateixa redacció de la Constitució es va discutir aquest tema. Els constituents van discutir diferents coses, sobre la funció pública, de la funció pública sense parlar de competències institucionals i, en canvi, en el redactat final va quedar exclòs el tema de la funció pública. És evident que en la funció pública no poden ser estrangers, però, és clar, el Sr. Triquell no és un funcionari en aquest cas, és un contractat. Per tant, a partir d'aquí potser sí que haurem d'esperar que el Tribunal Constitucional es pronunciï, encara que considero que el procediment no és l'adequat tampoc i veurem què en dirà el Tribunal Constitucional. És tot. Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Modest Baró.

El M.I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Com a continuació del que ja hem dit, respecte de la moció de reprovaçió proposada pel Grup parlamentari Nova Democràcia, hem de dir que ens sap greu que actuacions com la que hem examinat per part del Govern ens hagin de portar a votar la proposta d'acord relativa a la formalització d'un doble conflicte de competències davant el Tribunal Constitucional, i més especialment la relativa al conflicte negatiu derivada del no respecte a l'obligació de reserva per als ciutadans andorranos dels alts càrrecs de l'Administració.

Sabem, de bell antuvi, de l'existència de dificultats tècniques i inclús demogràfiques per trobar les persones suficientment capacitades o políticament adequades i que, a més, estiguin interessades a ocupar certs alts càrrecs de l'Administració.

No és oportú, ni adequat, que l'interlocutor de les qüestions emeses per ciutadans andorranos relatives a un servei tan important com la sanitat andorrana sigui un personatge estranger. Aquesta necessitat de tenir un interlocutor andorrà que, a més de conèixer el servei, ha de conèixer el caràcter i la idiosincràsia del país, afegida a la reserva lògica dels alts càrrecs administratius en favor dels andorranos, per així aconseguir finalment un país organitzat en serveis dirigits per ciutadans del mateix país, fan decaure tots els arguments que es puguin al·legar en defensa del nomenament d'una

persona estrangera per a un càrrec d'alta responsabilitat.

L'Agrupament Canillo-Massana creu que res impedia al Govern, en el cas de no trobar o que no volguessin acceptar el càrrec persones andorranes suficientment capacitades tècnicament, nomenar el o els assessors que convinguessin. Aquesta solució permetia respectar l'obligació de fer reservar als ciutadans andorranos els alts càrrecs de l'Administració, i ensems suplir per la via de l'assessorament les possibles mancances tècniques que es poguessin advertir. D'altra banda, el costum de l'assessorament al ciutadà andorrà que es consideri més capacitat s'havia donat ja en anteriors ocasions i permet el foment de la formació i l'adquisició d'experiència de manera que a la llarga ens trobem amb persones capacitades dins el nostre país. La solució fàcil de nomenar una persona estrangera suposadament capacitada no fa més que retardar l'existència de persones del país capacitades i comporta un doble problema: d'un costat un possible incompliment de la norma legal, i d'altre un error polític que no fa més que malmetre innecessàriament les relacions entre l'executiu i el legislatiu.

Pel que respecta al tema dels bingos, l'Agrupament Canillo-Massana ja es va manifestar d'una manera clara i precisa davant d'aquesta Cambra el proppassat dia 5 d'octubre, votant favorablement la moció i manifestant que el Govern actuava al marge de la llei.

No obstant això, votarem en contra de la proposta d'acord relativa a la formalització d'un doble conflicte de competències davant el Tribunal Constitucional, ja que si bé l'article 103 de la Constitució permet als òrgans constitucionals plantejar conflictes de competències quan un d'ells al·legui l'exercici il·legítim per l'altre de competències que li són constitucionalment atribuïdes, i això es podria entendre pel que fa al tema dels bingos. L'article 103 no preveu que el Consell General pugui plantejar al Tribunal Constitucional un conflicte negatiu de competències, com planteja Nova Democràcia en el segon apartat de la seva proposta d'acord, doncs, el nomenament d'una persona que no té la nacionalitat andorrana per al càrrec de director d'un ministeri, l'Agrupament Canillo-Massana creu que no és un conflicte de competències entre dos òrgans institucionals.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per la Coalició Nacional Andorrana: Sr. Antoni Cerqueda.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

També molt breument. No voldria o no fa falta o no cal repetir avui el posicionament del nostre Grup pel que fa referència a l'actuació del Govern en relació amb el joc del quinto-bingo ja que al nostre criteri va quedar a bastament exposat en el decurs de la darrera sessió del Consell.

No compartim el criteri o els criteris que el Grup parlamentari Nova Democràcia ens proposa per presentar un doble conflicte de competències davant del Tribunal Constitucional. En el cas del nomenament del Sr. Triquell entenem que no es pot plantejar un conflicte de competències ja que amb independència de la nacionalitat de la persona, el Cap de Govern, el Govern té plena competència per efectuar-lo.

Per tant, Coalició Nacional Andorrana votarà negativament a la proposta de Nova Democràcia de presentar un doble conflicte de competències davant el Tribunal Constitucional.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal: Sr. Francesc Cerqueda.

El M.I. Sr. Francesc Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

El Grup Lliberal podria estar d'acord que es pugui formular una demanda al Tribunal Constitucional per conèixer el seu parer en aquest tema precís, però en el que no podem estar d'acord és en la formulació de la proposta ja que Nova Democràcia prejuga l'actitud que ha tingut el Govern.

Nosaltres hem de fer prova de neutralitat en aquest cas i la nostra missió també -repeteix- seria la de demanar un parer eventualment -tot i que el precedent que han fet els Coprínceps al Tribunal Constitucional ens pot posar en un interrogant- al Tribunal Constitucional i no demanar quin ha de ser el contingut del parer del Tribunal, és a dir, no podem ja donar-li tots els elements perquè resolgui d'una manera ben definida la qüestió.

Amb aquest redactat solament, nosaltres no podem votar aquesta demanda de Nova Democràcia. Però, a la vegada -i aquí ho han dit els que han parlat abans que jo- hi ha el conflicte de competències.

Principalment, pel que respecta al nomenament del Director de Sanitat aquí no hi ha conflicte de compe-

tències. Si hi ha un organisme que té la capacitat de nomenar és el Govern, raó per la qual no hi pot haver aquest conflicte.

I davant d'aquests precedents que hem tingut últimament del Tribunal Constitucional -que crec que fa molt bé la seva feina, té molt escrúpol i penso que té raó al ser-ho- penso que no caldria que per problemes de procediment se'ns pogués rebutjar una demanda que a priori la podríem considerar justa i legítima però en què la raó no ens la donés el Tribunal Constitucional; per això, nosaltres no donarem el suport a aquesta proposta.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Ladislau Baró.

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Bé, de fet, el Grup parlamentari de Nova Democràcia ens planteja una única proposta d'acord per fer front a dos tipus de problemes diferenciats.

Per un costat es tracta del tema de la pròrroga d'autorització per part del Govern de la pràctica del joc quinto-bingo i cobrament d'una taxa per aquesta autorització i aquesta pròrroga i aquest cobrament de taxa haurien estat fets -com ja va quedar clar en l'anterior sessió del Consell- sense una habilitació normativa en una matèria subjecta de llei.

A partir d'aquí el Grup parlamentari de Nova Democràcia planteja la possibilitat i la necessitat de plantejar un conflicte positiu de competències. Aquest és el primer element de la seva proposta d'acord. El segon element ve definit pel fet de que es parla d'una possible lesió de l'interès general i del bon funcionament de les institucions al no respectar l'obligació de no fer reserva als ciutadans andorrans dels alts càrrecs públics de l'Administració per mandat constitucional o de la llei. I d'aquí Nova Democràcia en derivaria la possibilitat i la necessitat de plantejar un conflicte negatiu de competències.

Bé, a partir d'aquest doble plantejament -cal fer aquesta introducció abans de procedir a la nostra argumentació- volem fer una doble valoració.

Respecte al tema de la pròrroga d'autoritzacions i al cobrament d'una taxa pel joc del quinto-bingo, d'entrada nosaltres volem dir que ja vam presentar una moció de desaprovació i d'advertiment perquè consi-

deràvem i considerem que el Govern va actuar sense tenir una cobertura normativa, posant en entredit -com ja vam dir- alguns dels preceptes constitucionals però, en tot cas, també entenem que el fet que d'aquí se'n pugui derivar un conflicte de competències, s'ha d'estudiar molt acuradament. Pensem que, en aquest primer cas, hi ha la possibilitat de recórrer al tribunal plantejant un conflicte de competències, perquè pensem que es pot interpretar o es pot considerar que existeix una activitat o una actuació invasora del Govern en regular o en tractar de regular -no sabem com! perquè no hi ha un rastre massa clar- una activitat subjecta a reserva de llei. Per tant, entenem que hi cap la possibilitat de plantejar un conflicte de competències però, en tot cas, i si finalment s'hagués d'optar per aquesta via, per tal de controlar les actuacions del Govern, caldria tenir en compte els requisits formals exigits per la Llei qualificada del Tribunal Constitucional a l'hora de formalitzar el conflicte de competències. Requisits formals que queden fixats tant a l'article 69 com als articles que van del 71 al 75. I entenem que aquí la proposta d'acord que ens planteja Nova Democràcia no ha contemplat tots aquests requisits formals i volem ara -per no fer massa teoria jurídica- fer especial referència a la necessitat expressa que hi ha d'haver un requeriment per part de l'òrgan afectat o presumptament afectat per l'acte presumptament invasor per tal que cessi l'activitat reputada o considerada invasora o anul·li la resolució considerada invasora. Com que aquest requeriment, l'òrgan presumptament afectat per aquesta invasió no l'ha fet -el Consell General no l'ha fet- entenem que no és procedent de moment plantejar un conflicte de competències al Tribunal Constitucional pel que fa a aquesta qüestió. Bé, això pel primer element que cal considerar.

Quant a la segona part de la proposta d'acord, és a dir, la demanda de conflicte negatiu de competències relacionada amb el nomenament del càrrec del Director del Ministeri de Sanitat a una persona que no té la nacionalitat andorrana, pensem de forma clara i considerem que la via proposada pel Grup parlamentari de Nova Democràcia no és la correcta. Pensem que en base a l'article 78.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional que aquest conflicte, el conflicte negatiu de competències, únicament es pot plantejar -i això ja s'ha dit aquí- quan algun dels òrgans recollits en l'article 78.1 -és a dir, aquells als quals la Llei del tribunal els confereix la possibilitat de plantejar aquest recurs- no exerceix les seves competències o atribucions, és a dir, quan algun dels òrgans no fa el que hauria de fer o no actua quan hauria d'actuar. Aleshores, la possibilitat de plantejar un conflicte negatiu de competències s'hauria de fer en termes d'inactivitat d'un òrgan.

En el cas que ens ocupa, el que fa el Govern és un acte que molt probablement no s'ajusta a l'ordenament jurídic i, a més a més, és una acte que acaba de ser reprovat de forma molt clara per la majoria del Consell General. Sr. Forné, vostè abans ha dit que, bé, que vostè considerava que ho havia fet bé però, en tot cas, sàpiga, constati i remarqui que la majoria del Consell pensa que no ho ha fet bé.

En tot cas, i tornem al tema que ens ocupa, el que sí que volem remarcar és que el Govern fa molt probablement un acte que no s'ajusta a l'ordenament jurídic però, en canvi, pensem que no és procedent aquí plantejar la possibilitat d'un conflicte negatiu de competències. Ens sembla que s'hauria de valorar la possibilitat d'emprar aquí un mecanisme diferent. Nosaltres som partidaris d'indagar sobre el necessari control de legalitat d'aquest acte però el mecanisme a seguir hauria de ser diferent o hauria de ser un altre.

Bé, per tant, aquests dos aspectes plantejats per la proposta d'acord de Nova Democràcia, en tot cas, entenem que, per consideracions formals i de procediment, l'Agrupament Nacional Democràtic no els pot votar o no pot votar l'esmentada proposta d'acord. I en tot cas, bé, pensem que el Parlament d'una banda ha exercit el control polític de l'activitat del Govern tant en el tema del joc del bingo-quinto com en el tema del nomenament del Director de Sanitat. Aquest pas està fet, el Govern ha de treure les conseqüències polítiques que estimi oportunes, però, en tot cas, han estat molt clarament manifestades pel Consell.

I, d'altra banda, tornant a la proposta d'acord entenem que el plantejament formal no és el correcte. Sí que de vegades ens agradaria també consultar el Tribunal Constitucional, Sr. Cerqueda, el que passa és que: quan es truca a aquesta porta i es diu "demanem el parer? El parer al tribunal se li pot demanar tal com ho reglamenta la Llei qualificada del Tribunal Constitucional i no hem de caure mai en la temptació que per conveniència política, doncs, vulguem en certa forma traslladar -o per comoditat- moltes vegades el debat polític al Tribunal Constitucional. Aquí sobretot per un costat hem de fer el debat polític, les mocions de reprovació exemplifiquen molt clarament aquest apartat del debat. I, d'altra banda, tenim l'obligació de controlar la legalitat i de fer -i en això no estaria d'acord amb el Sr. Jaume Bartumeu que diu que aquí no hem de parlar de lleis- hem de procurar que el control de legalitat es faci i utilitzar els mecanismes adients perquè aquest control es pugui fer, ajustant-nos -això sí- sempre, als requisits fixats pel nostre ordenament jurídic.

Bé, per no estendre'm més, reiterem, doncs, la nostra impossibilitat de votar la proposta d'acord presentada pel Grup parlamentari de Nova Democràcia.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, diu la doctrina que existeix un conflicte positiu de competències entre dos òrgans quan els dos consideren que són competents per exercir una concreta competència. Es diu que hi ha conflicte negatiu quan cap d'ells no es considera competent per exercir-la i això deixant clar que la competència és irrenunciable, o sigui, que el seu titular no pot negar-se a exercir-la quan ha de fer-ho, normalment es tracta de prestar algun servei.

Aquestes definicions permeten veure que resulta difícil d'encarar els dos supòsits de referència per la via del conflicte de competències perquè no es tracta que hi hagi dos òrgans institucionals discutint sobre quin d'ells ha de fer o ha deixar de fer a l'altre una determinada actuació.

Des del nostre punt de vista el supòsit mateix no és un supòsit de conflicte.

Això resulta especialment clar pel que fa al segon supòsit, al conflicte negatiu. Nosaltres entenem que no hi ha conflicte i que el nomenament d'un director general escau clarament al Govern. Allò que s'imputa al Govern, en tot cas, és la presumpta inaplicació d'una norma no la inacció d'una determinada competència. Però això ens condueix a una qüestió d'il·legalitat, nul·litat de l'acte i no al supòsit de conflicte.

El primer supòsit ens remet segons el nostre parer a un tema d'il·legalitat en lloc de conflicte. Els actes administratius del Govern s'han dictat sense tenir recolzament en una norma preexistent que, a més a més, havia de ser de rang legal, atès que existeix una reserva de llei en matèria tributària. Però sembla que conceptualment no hi ha conflicte ni tan sols possibilitat de conflicte al nostre entendre sinó acte il·legal.

Entenem, per tant, que no hi hauria o que no hi cap conflicte de competències.

A més, pel que fa a les normes de procediment -i com ja s'ha esmentat aquí- els articles del 71 al 75 de la Llei del Tribunal Constitucional contenen determinades normes de procediment que han de seguir-se en la interposició d'un conflicte de competències. I, especialment, la necessitat de cursar un requeriment a l'òrgan presumptament invasor -tal com ja se n'ha

parlat aquí també- dins dels 15 dies a comptar d'aquell en què es va tenir coneixement de l'acte. Resolució o disposició perquè cessi en l'activitat o anul·li l'acte, això seria el conflicte positiu; o bé, de requerir-lo perquè exerceixi la competència inactiva en el cas del conflicte negatiu.

La interposició d'un conflicte negatiu exigeix, a més a més, que justifiqui la connexió causal -això és una cita- "...entre la inactivitat competencial al·legada i la impossibilitat d'exercici de la competència pròpia." Fi de citació.

Res d'això no s'ha fet en el cas que ens ocupa, pel que molt versemblantment el Tribunal Constitucional ni tan sols entraria a examinar si existeix o no conflicte o possibilitat de conflicte sinó que inadmetria de ple la demanda per vici formal sense cap més tràmit.

Per tant, la nostra conclusió o les nostres conclusions són les següents: nosaltres entenem que cap de les dues actuacions del Govern no constitueixen matèria susceptible de plantejar un conflicte de competències. Pensem que no ens trobem davant d'un supòsit de conflicte sinó molt probablement -i en això coincidim amb el que ja s'ha dit- amb un supòsit d'il·legalitat d'uns actes administratius del Govern.

En segon lloc, la interposició del conflicte positiu o negatiu de competències requereix que es cursi un previ requeriment a l'òrgan amb el qual es planteja, instant-lo a cessar l'activitat invasora o anul·lant la resolució (article 71: conflicte positiu) o a exercir la competència, cosa que no s'ha fet.

En tercer lloc, la il·legalitat d'un acte administratiu que nosaltres entenem que és el que hi ha, entenem que no és recórrer davant del Tribunal Constitucional -i aquí m'adhereixo amb el que s'ha manifestat abans- sinó davant de la jurisdicció ordinària per part dels titulars de dret o interessos legítims que entenguin que resultin vulnerats per l'acte il·legal.

Bé, d'acord amb tot el que hem exposat i per estalviar un mal pas al Consell General, els consellers d'Iniciativa Democràtica Nacional malgrat que puguem compartir la idea de fons que en aquest tema no s'ha respectat la legalitat, que és -i no cal oblidar-ho- el fonament de l'estat de dret, doncs, no votarem la proposta d'acord.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu, per al·lusions.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, el Sr. Cap de Govern ha fet al·lusió a una entrevista que hem mantingut aquest matí on efectivament m'ha plantejat els seus dubtes en el procediment emprat en aquesta qüestió i li he dit -com ell ha manifestat ara fa un moment- aquest matí, com dic ara davant del Consell General, que no em semblaria bo per a la consolidació de les institucions andorranes que haguem de procedir a una mena de judicialització de la vida política i que els grups parlamentaris ens haguem de dedicar a acudir a la Batllia cada vegada que discrepem d'una actuació del Govern. Per tant, Nova Democràcia, el nostre Grup parlamentari, no anirà per aquí per molt que semblés que aquest seria el camí adequat per impugnar actuacions del Govern. Nosaltres, les actuacions del Govern les hem d'impugnar davant del Consell General i, en tot cas, davant del Tribunal Constitucional, però no pensem que ens correspongui a nosaltres acudir davant de la jurisdicció ordinària en la via administrativa.

El Sr. Modest Baró ens explicava que l'article 103 de la Constitució no permetia el plantejament del conflicte de competències en la segona vessant que nosaltres el volíem plantejar, que és en la qüestió del nomenament. Bé, nosaltres pensem que l'article 103 s'ha de llegir en combinació amb l'article 78 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional i aquí és on, evidentment, no fem la mateixa lectura ni amb el Sr. Modest Baró ni amb altres consellers generals als quals ara em referiré.

El Sr. Francesc Cerqueda, representant del Grup Lliberal, ens diu que prejudgem l'actitud que ha tingut el Govern. Escolti'm, és que no prejudgem nosaltres, és que és la majoria del Consell General que acaba de prejudjar fa un moment reprovant la seva actitud. Per tant, el nostre plantejament no és de prejudjar sinó el d'intentar que un òrgan constitucional que la Constitució ha donat perquè estigui per damunt dels conflictes entre el legislatiu i l'executiu decideixi les conseqüències d'aplicació futura d'una norma que el Parlament ja ha reprovat políticament. Per tant, malament podríem no prejudjar. També ho ha dit el Sr. Ladislau Baró, la Llei qualificada és la que és i el Consell General no pot demanar parers o dictàmens previs com ara sí que han fet els coprínceps en una altra matèria en el tractament de la qual, per cert, no hi ha hagut aquest estricte formalisme al qual es referia el Conseller General Sr. Vicenç Mateu quan deia, fa un moment, que probablement hi hauria una inadmissió de ple de la demanda si el Consell l'acordés; de la manera en què ha quedat formulat l'acte on el Tribunal Constitucional dóna un termini suplementari als representants dels coprínceps en la seva demanda, em sembla que els

criteris d'admissió del Tribunal Constitucional són bastant amples i no seria per qüestions de procediment que podria haver-hi inadmissió de la demanda.

En tot cas, la qüestió del requeriment previ que sembla l'obstacle essencial que impedeix tant a l'Agrupament Nacional Democràtic com a Iniciativa Democràtica Nacional de donar suport a la proposta d'acord, jo crec que es vol fer una lectura processalista i reduccionista de la interpretació d'aquest requeriment que, portat a l'extrem de la lectura que se n'està fent, ens queda clar al nostre Grup parlamentari que mai -repeteix mai- el Consell General podrà instar cap conflicte perquè mai el Consell General -que és un instrument lent com a Parlament- podrà fer aquests requeriments en la manera de lectura estricta que s'està fent del text de la Llei del Tribunal Constitucional.

El nostre criteri era un altre, perquè fins i tot en el cas de que es vulgui dir que hi havia d'haver el requeriment previ, el requeriment previ són les interpellacions al Govern que s'han fet en aquesta Cambra i els terminis corren a partir del moment on el Sr. Cap de Govern, Ministre de Sanitat en funcions, manifesta que considera ajustada a la legislació vigent la seva actuació i, per exemple, manifesta que no pensa canviar en la seva decisió de nomenar un director no andorrà. És a partir d'aquell moment que poden córrer els terminis; mai abans o, si no, mai el Consell General podrà plantejar cap conflicte. El Sr. Ladislau Baró diu que això només es pot fer quan el Govern no fa el que hauria de fer, això és el que pensem nosaltres: no fa el que hauria de fer, ja que el que hauria de fer és nomenar persones de nacionalitat andorrana.

Per al·lusions, Sr. Ladislau Baró, jo mai no he dit que aquí no haguem de parlar de lleis; el que he dit és que no hem de fer juridismes ni grans construccions de dret constitucional. Aquí ja n'hem parlat molt de la qüestió i de les aplicacions de la llei i n'hem tret unes conseqüències polítiques però, com que el Govern roman aquí davant nostre impassible i, malgrat la reprovació política, manifesta considerar que aquí no passa res, ens semblava que la sanció d'un organisme constitucional i no implicat en la baralla política diària com és el Tribunal Constitucional podria ajudar a resoldre aquesta qüestió. Haurem de continuar mantenint les nostres batalles polítiques sense arribar a resoldre la qüestió al nivell que a nosaltres ens semblava mes adient. No hi ha cap problema, continuarem.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Ladislau Baró.

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Només per al·lusió i només pel tema del requeriment. Nosaltres no compartim l'apreciació que acaba de fer el Sr. Bartumeu a l'afirmar que mai no es podrà formular per part d'aquesta Cambra un requeriment. Nosaltres entenem que quan el Consell constati algun document o alguna activitat del Govern que consideri com a invasora d'alguna activitat o d'alguna competència que li pertoca al Consell, el que ha de fer el Consell és, per una proposta d'acord, requerir i instar el Govern a cessar aquesta activitat invasora. Aquest és el moment de requeriment i a partir d'aquí sí que s'obre un període de temps perquè el Govern opti o per cessar l'activitat invasora o, si no, per traslladar el conflicte de competències al Tribunal Constitucional. No pensem pas que la Llei qualificada del Tribunal Constitucional posi aquí un requisit que sigui inaplicable, com diu el Sr. Bartumeu.

Només aquesta precisió.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí, molt breument. Jo he dit -i repeteixo- que el requisit seria inaplicable en la lectura que en fa vostè, no en la lectura que en faig jo, de la llei.

(El Sr. Ladislau demana la paraula)

El M.I. Sr. Síndic General:

No, evitem el diàleg, no s'està aportant res de nou al debat.

Procedirem, doncs, a la votació del text. Sí, és sí a la proposta d'acord. No, és no a la proposta d'acord.

Votació:

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: NO

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: SI

M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: NO

M.I. Sr. Enric Pujal Areny: NO

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: SI

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: Abstenció

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: Abstenció

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: Abstenció

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: NO

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: Abstenció

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: Abstenció

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: NO

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: Abstenció

M.I. Sr. Josep Areny Fité: NO

M.I. Sr. Modest Baró Moles: NO

M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà: Abstenció

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: SI

M.I. Sr. Antoni Calvó Casal: NO

M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: NO

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: NO

M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: NO

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: SI

M.I. Sr. Josep Dalleres Codina: Abstenció

M.I. Sr. Simó Duró Coma: NO

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: SI

M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: NO

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: NO

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Recompte: 5 Sí. 14 No. 8 Abstencions.

El M.I. Sr. Síndic General:

Es rebutja la proposta.

Passem al punt onzè de l'ordre del dia:

11- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta de declaració referent al conflicte serbo-bosnià.

Proposta publicada al Butlletí del Consell General núm. 36/1995.

Aquí en realitat, essent feta la tramitació en base a l'article 135 del Reglament del Consell General sols ha d'haver-hi debat i pronunciament dels diferents grups, no aprovació i desaprovació del text proposat.

Passo la paraula al Govern: Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

És per dir que aquesta proposta arriba en un moment en què aquest tema està en la taula de negociacions als Estats Units. El resultat no sabem quin és, aquest migdia no era gaire positiu, però no se sap mai, en aquests moments, possiblement encara s'està debatent i potser les esperances que arribi la pau firmada no són tan llunyanes.

El que passa és que el nostre text en el moment en què es va redactar deia: "Davant els gravíssims fets que s'estan produint..." i això avui dia quedaria desfasat per un motiu que s'ha de saber. Nosaltres vam presentar el text al mes d'agost quan, de fet, el conflicte ja feia anys que durava, i la tramitació d'aquesta declaració va patir d'un defecte formal, de redacció, que va requerir ser modificat després i, per tant, per això no ha arribat fins ara al Consell General, i per res més. Malgrat tot, tenim la impressió -i afortunadament la situació ha evolucionat positivament- des del Govern que el text tal com ha estat elaborat no és, en aquests moments, un text adequat que pugui ser publicat tal com està i, llavors, ens plantegem si demanem simplement modificar la paraula "Davant dels gravíssims fets que s'han produït..." en lloc de: "Davant dels gravíssims fets que s'estant produint..." i afegir al final dient que: "donant tot el suport a les converses de pau i desitjant que arribin a una bona fi avui mateix si és possible tal com s'estan desenvolupant actualment". Crec que el text d'aquesta manera seria més coherent de cara a l'opinió pública.

Per tant, jo proposaria si és procedent -suposo que no hi ha inconvenient al no haver-hi cap altre debat que aquesta qüestió- redactar només la primera frase tal com he comentat anteriorment i afegir també el final comentat. Crec que és la manera de presentar aquest text en aquesta Cambra.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

De fet, no hi ha cap problema, vist que no hi ha una votació sobre el text, hi ha únicament una presa de posició per part dels grups, per tant, el text pot ser modificat ja que el Govern té plens poders per modificar-lo.

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Josep Areny.

El M.I. Sr. Josep Areny:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

No m'estendré massa, però l'Agrupament Canillo-Massana, després d'haver aprovat la ratificació del Conveni europeu dels drets humans i les llibertats fonamentals, no podem per menys que adherir-nos a la Proposta de declaració referent al conflicte serbo-bosnià, lloc on sovint aquests drets han estat i són violats.

Només dir això, Sr. Síndic.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per la Coalició Nacional Andorrana: Sr. Enric Pujal.

El M.I. Sr. Enric Pujal:

Gràcies, Sr. Síndic.

Coalició Nacional Andorrana dóna suport, naturalment, a la declaració referent al conflicte serbo-bosnià i, naturalment, també afegint el que ha dit el Sr. Cap de Govern.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Nova Democràcia: Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

El nostre Grup parlamentari ja havia manifestat avui al Sr. Cap de Govern que ens semblava que calia adaptar aquesta declaració a la situació present, ja que comparteix plenament les modificacions que el Sr. Cap de Govern ens acaba de llegir i ens adherim totalment a aquesta operació institucional.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal? No?...

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Ladislau Baró.

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí, l'Agrupament Nacional Democràtic s'adhereix també de forma clara a la Proposta de declaració referent al conflicte serbo-bosnià i a la vegada a les manifestacions que ha formulat el Sr. Cap de Govern.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Els consellers d'IDN també ens adherim a la declaració i també a les declaracions fetes pel Sr. Cap de Govern. Aquestes declaracions ens estalvien el que nosaltres volíem comentar: que lamentàvem que en un tema com aquest, que s'està produint prop de les nostres fronteres en el context europeu, haguem estat poc àgils per incloure en un ordre del dia del Consell el que no era res més que una comunicació del Govern; nosaltres entenem, doncs, que hauríem de ser més àgils per mostrar una major sensibilitat envers aquests temes. Res més.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Mateu, una precisió, el text formalment va entrar el dia abans de l'anterior Consell i, per la forma en què va ser entrat, necessitava una tramitació i una publicació; a més, no hi ha hagut sessió fins avui.

Es dóna per finit el debat. Recordo que els grups parlamentaris poden presentar propostes de resolució d'acord amb el capítol novè, del títol quart del Reglament del Consell General sobre la declaració del Govern.

Passem al punt dotzè de l'ordre del dia:

12- Preguntes al Govern.

La pregunta ha estat distribuïda durant la sessió.

Passo la paraula al Sr. Jordi Torres.

El M.I. Sr. Jordi Torres:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sr. Cap de Govern, el dia 11 d'octubre el nostre Grup parlamentari li va demanar a través del Sr. Síndic tota

la documentació que feia referència a la prolongació de l'activitat del joc del bingo.

Vist que no rebíem cap contesta, el dia 17 de novembre vam considerar adient presentar una pregunta perquè fos contestada en aquest Consell General. El mateix dia 17, una hora després de presentar la pregunta, vam constatar que vostè entrava una part de la documentació que li havíem demanat però, és clar, ens diu també la carta que acompanya a aquesta documentació que aviat ens seria tramesa la informació de tipus econòmic relativa a aquesta qüestió. Aleshores la pregunta segueix encara en viu: quan espera vostè adreçar-nos tota la documentació referent al tema sol·licitat?

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Tal com vostè ha dit, Sr. Torres, va coincidir el dia que vam donar la documentació parcialment amb el dia que vostès havien fet la pregunta. Vull dir que si vam esperar a donar aquesta documentació parcial va ser precisament perquè hem entrat a primers de novembre al que se'n deia abans els quintos tradicionals però que en realitat s'hauria de dir el període tradicional de bingos -perquè és així. Aleshores, el dia 1 de novembre s'ha tornat al sistema anterior, al sistema que el Govern de l'any passat va admetre i l'altre Govern anterior també, és a dir, des dels últims anys després de la Constitució, jo no entraré a analitzar el que succeïa abans de la Constitució perquè era competència dels senyors veguers.

Els dos hiverns que hi ha hagut després de la Constitució més l'hivern al qual entrem ara, els bingos existents han funcionat i funcionaran ara amb els mateixos requisits, però amb una excepció important: nosaltres vam establir que la recaptació que es fes -així com havíem estat rebent el 8% durant tot l'estiu tal com vaig explicar i que no va convèncer la majoria del Consell- aquest 8%, actualment, ara a l'hivern, seria girat a favor només de les entitats esportives titulars dels bingos a fi que posteriorment -ja que és un afegit important a les seves finances- el Govern pugui modular la subvenció que tindran pressupostada en el seu dia, quan s'aprovi el pressupost en funció que no tinguin un augment d'ingressos que no sigui justificat per un pressupost i que no sigui quelcom volgut per aquesta Cambra.

Per això, vaig creure que era millor esperar al mes de novembre per posar en marxa i establir aquest sistema amb l'acord de les entitats esportives i de les empreses que executen els bingos, que els fan funcionar. I és a partir del mes de novembre que els he pogut portar la documentació completa, perquè si els hagués portat la documentació del mes de maig i de tot l'estiu, vostès m'haurien tornat a demanar que és el que s'està fent ara al mes de novembre. L'únic que falta són les dades darreres, les últimes auditories pròpies de les empreses en les quals figuren les recaptacions fins a finals del mes d'octubre. Això ho estem esperant, algunes ja han arribat -són dues empreses només- i de seguida que ho tinguem els ho farem arribar. Em sap greu no haver-ho pogut fer abans.

Bàsicament, el que és més important és que l'estructura que es va decidir de fer al mes de maig està explicada en tots els documents que han rebut, el funcionament actual també, perquè ja funcionen així fins a finals del mes de gener perquè els períodes d'hivern tradicionals es feien en dues parts: primer trimestre i segon trimestre, diguem. Veurem al mes de febrer si hem pogut presentar la Llei del bingo que ja tenim preparada -segurament, la presentarem aquesta mateixa setmana. Si la Cambra té la possibilitat de discutir-la i el temps i la voluntat d'aprovar-la en la forma que sigui, podrà potser existir la nova reglamentació i les mesures transitòries que es presenten abans del mes de gener o durant el mes de gener, si no, es pot prorrogar una altra vegada -és clar amb el mateix sistema que hi ha avui dia, d'hivern- el funcionament dels bingos, perquè cap persona ha demanat mai que es parin. Aleshores, jo interpreto que la voluntat és que continuïn funcionant de la millor manera possible i més controlats que abans, tal com estan funcionant ara.

De manera que només he de dir que la informació sol·licitada que falta li serà tramesa al seu Grup i també als altres de manera immediata.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Hi ha rèplica? No?...

Sr. Francesc Rodríguez?

El M.I. Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí, només perquè em quedi ben clar, és a dir, a partir del dia 1 de novembre vostès haurien tornat al que és, al nostre entendre, la legalitat, per dir-ho d'alguna manera, i no cobren el 8%?

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern?

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

A partir del dia 1 de novembre estem tant en la legalitat com vam estar-hi els altres hiverns, és a dir, no cobrem uns diners però existeixen funcionant uns bingos que no estan autoritzats per cap llei. És a dir, que estem en la mateixa alegalitat que el Govern anterior en els dos hiverns que es va utilitzar ni més ni menys amb l'única diferència que ara no cobrem, això sí.

El M.I. Sr. Síndic General:

Hi ha alguna pregunta més? No?...

S'aixeca la sessió.

(Són les 19h05)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 200 PTA
Subscripcions: tel. 821234